

Mykolė

APSEMTAS MIŠKAS

tapyba, piešiniai

2022 08 10 — 09 30

LT

Mykolė Ganusauskaitė, menininkės vardas Mykolė (g. 1987), studijavo nacionalinėje dailės mokykloje Paryžiuje (École nationale supérieure des Beaux-Arts de Paris), kurioje įgijo bakalauro ir magistro laipsnius. 2015– 2017 m. gyveno ir kūrė Kopenhagoje, nuo 2017 m. – Vilniuje. Surengė virš 20 personalinių parodų bei dalyvavo dešimtyse grupinių projektų Lietuvoje, Prancūzijoje, Danijoje, JAV ir kitur. Konkurso „Jaunojo tapytojo prizas 2013“ laureatė. Nuo 2016 m. Lietuvos dailininkų sąjungos narė. 2017 rezidavo Saari rezidencijoje, Mynämäki, Suomijoje. Kūrinių turi MO muziejus Vilniuje.

ENG

Mykolė Ganusauskaitė, artist name Mykolė (b. 1987) studied at the École nationale supérieure des Beaux-Arts in Paris, where she received her bachelor's and master's degrees. From 2015 till 2017 she lived and worked in Copenhagen and in 2017 moved to Vilnius. She has organized over 20 solo exhibitions and participated in dozens of group projects in Lithuania, France, Denmark, USA and elsewhere. One of the winners of the Baltic Art Competition Young Painter's Prize 2013 and a member of Lithuanian Artists' Association since 2016. In 2017 Mykolė resided at The Saari Residence in Mynämäki, Finland. Works owned by MO Museum, Vilnius.

FR

Mykolė Ganusauskaitė, nom d'artiste Mykolė (née en 1987), a obtenu une licence et un master à l'École nationale supérieure des Beaux-Arts de Paris. Ensuite, elle a travaillé à Copenhague entre 2015 et 2017 avant d'emménager à Vilnius. Mykolė a organisé plus de 20 expositions personnelles et participé à des dizaines de projets collectifs en Lituanie, en France, au Danemark, aux États-Unis et ailleurs. Mykolė est lauréate du Concours du « Prix du jeune peintre 2013 » et membre de l'union des artistes lituaniens depuis 2016. En 2017, elle a séjourné à la résidence artistique « Saari » à Mynämäki, Finlande. Ses œuvres appartiennent à la collection du musée d'art moderne du MO en Lituanie.

LV

Mīkole Ganusauskaite, mākslinieces vārdā Mykolė (g. 1987), studēja Nacionālajā mākslas skolā Parīzē (École nationale supérieure des Beaux-Arts de Paris), kurā ieguva bakalaura un maģistra grādu. No 2015. līdz 2017. gadam dzīvoja un darbojās Kopenhāgenā, no 2017. gada – Viļņā. Mīkole ir sarīkojusi vairāk nekā 20 personālizstādes, kā arī piedalījies vairākos desmitos grupas projektu Lietuvā, Francijā, Dānijā, ASV un citur. Māksliniece ir konkursa “Jaunā gleznotāja godalga 2013” laureāte un Lietuvas Mākslinieku savienības biedre kopš 2016. gada. 2017. gadā Mīkole rezidēja Saari rezidencē, Mynämäki, Somijā. Viņas mākslas darbi ir MO muzeja Viļņā īpašums.

www.mykole.com
Fb Mykolė
+37067254300
mykole@mykole.com

APSEMTAS MIŠKAS *tapyba, piešiniai*

Tapytoja Mykolė Ganusauskaitė (g. 1987) parodai Antano Mončio namuose–muziejuje Palangoje ruošėsi nuo praeitos vasaros. Septynerius metus gyvenusi Paryžiuje ir ten nacionalinėje dailės mokykloje (École nationale supérieure des Beaux-Arts) įgijusi bakalauro ir magistro laipsnius, menininkė savo šiais kūriniais simboliškai išreiškia pagarbą Antanui Mončiui, dedikuodama savo peizažų ciklus skulptoriaus gimtinės – Vakarų Lietuvos krašto gamtovaizdžiams.

Paties Mončio menininkei nebeteko sutikti, bet legenda apie jį jaudino. Gyvendama Paryžiuje Mykolė sugėrė daugelį tų pačių Paryžiaus, kaip miesto, atmosferos įspūdžių, pažino tų pačių muziejų rinkinius. Visiškai kito laikmečio atstovę Mykolė paties Mončio kūryboje žavi archaiško etnografinio lietuviško prado derinimas su klasikiniu modernizmu.

Grįžusi į Vilnių menininkė net puoselėja tą patį laisvalaikio pomėgį, kuris Mončį emigracijoje siejo su lietuvių bendruomene. Kaip ir anuomet skulptorius, ji šiandien koncertuoja su etnografiniu ansambliu „Poringės“.

Prie peizažo žanro šiuolaikiniam mene įspūdingiausiai pirmasis sugrįžo vienas garsiausių 20-21a. tapytojų Davidas Hocknėjus (David Hockney). Jo išeities taškas – tas pats kaip ir XVIIIa. pradžioje pirmųjų pradėjusių tapyti gimtinės peizažus, kaip savarankišką žanrą, olandų meistrų. Visi jie gamtoje kūrė piešinius iš natūros, o vėliau iš jų tapė paveikslus dirbtuvėje. Paruošiamoje medžiagoje tyrinėdamas konkrečią vietovę, piešinius Hocknėjus dar papildė fotografijomis ir naujomis skaitmeninėmis technologijomis. Jo tikslas neapsiriboja realistiniu vaizdavimu ir čia vėl jis pasiremia XVIIIa. antroje pusėje olandų tapytojo Jakobo van Ruisdaliao (Jacob van Ruisdael) išvysčiusio gimtinės peizažų tapybą iki poetiško nuotaikos paveikslo pradėta tradicija. Hocknėjus taip pat perėmė XIXa. tapytojų Džono Konsteblio (John Constable), Klodo Monė (Claude Monet) ir Vincento van Gogo (Vincent van Gogh) plenerinės tapybos patirtį. Galiausiai, monumentaliose vėlyvose drobėse „Keturi metų laikai“ jam svarbiausia ne realistinis vaizdavimas, bet erdvės, šviesos ir spalvų sukeltų inspiracijų perkėlimas į tapybos kalbą iš tų vietovių kurios jam brangios.

Mykolės peizažai – pagrįsti tais pačiais bendrais principais. Tuo pačiu metu jie nepakartojami savo motyvais nuotaika ir išraiškos priemonėmis.

Mykolė šiai parodai konceptualiai susitelkė į vieną temą – Vakarų Lietuvos kraštovaizdį. Tapytojos peizažai sukurti kruopščių studijų gamtoje pagrindu, bet galiausiai jos meninė strategija kontroliuoja žiūrovo kraštovaizdžio suvokimą.

Besiruošdama sumanymo vykdymui menininkė galiausiai dėmesį sutelkė į dvi Vakarų Lietuvos vietas. Jau anksčiau jos, kaip peizažistės, dėmesį buvo patraukusios aukštapelkės tarp Palangos, Klaipėdos ir Rietavo. Ji ten sugrįžta dar praėjusią vasarą ir per kelias išvykas tyrinėja Aukštojo tyro bei Reiskių tyro kraštovaizdžius. Kitas magiškai Mykolė įtraukęs kraštovaizdis – kasmet pavasarinio potvynio apsemiamas Žalgirių miškas Nemuno deltoje, šalia Rusnės. Į ten menininkė šį pavasarį vyko du kartus.

Mykolė Vakarų Lietuvos kraštovaizdį apibūdina „kaip žemę tarp dangaus ir vandens, kur žemės mažiau nei dangaus ir vandens“. Šis išskirtinis bruožas kiekvienoje iš abiejų vietovių atsiskleidžia unikaliai todėl menininkė pasirenka skirtingus vaizdavimo būdus.

Cikle „Aukštapelkės“ dominuoja panoraminis žvilgsnis į kraštovaizdį. Atidžiai tyrinėjama pelkėtų pievų apraizgytų didelių bei mažų upelių ir duburių topografija ir augmenija. Realistinis vietovės atvaizdavimas drobėse derinamas su skirtingų reljefo, faktūrų, spalvų bei apšvietimo įspūdžių sukomponavimu į inscenizuotus peizažus.

Šiuose peizažuose grafiškam piešiniui tenka tolygiai svarbus vaidmuo, kaip ir spalvoms. Lanksčiomis, plačiomis bei siauromis linijomis apibrėžiami vandens telkiniai, nužymimos smilgos, žolynai, krūmokšniai. Harmoningai derinama vasariška sodri augmenijos žaluma su vandenų mėlyna ir prigesintais rudos žemės pustoniais.

Žvelgdama iš toli apie atviras aukštapelkių erdves menininkė pasakoja išsamiai ir intymiai. Perteikiama rami ir skaidri vasaros dienų nuotaika. Tuo tarpu pavasarį potvynio apsemtame Žalgirių miške Mykolė užburia paslaptinga ir pavojinga atmosfera. Pavasarį gamta čia atbunda kaip grėsmė. Nesustabdomai plūstantys vandenys ir jais plukdomos ledo lytys grasina savo kelyje nušluoti viską kas gyva. Stichijos jėgai priešinasi tik didžiuliai seni medžiai. Jų tarsi suakmenėję tamsūs kamieniai šakomis remiasi į dangų, o šaknys plačiai išsiraizgo vandenyje.

Vaizduodama apsemtą mišką Mykolė atsisako panoraminio vaizdavimo. Prie motyvo priartėjama taip arti, kad žiūrovas kaip ir menininkė gali pasinerti į gamtovaizdį. Apsemtame miške stebėdama, piešdama ir fotografuodama Mykolė plaukiojo baidare į kompozicijų perspektyvą integruodama lėtą judėjimą vandens paviršiumi. Visi žiūrėjimo rakursai čia – iš apačios ir šono. Dinamiška juodų linijų kaligrafija sukuriama viso paveikslu kompozicinis karkasas kaip ir nužymimos stambios ir smulkios detalės. Taip gimsta kupini įtampos fragmentiški vaizdai.

Nemažiau svarbus vaidmuo nei kompozicijų dinamiškumui, „Apsemto miško“ peizažuose skiriamas ir transformuojančiai kintančios šviesos galiai. Ciklas prasideda vaizdais, kuriuos menininkė išvydo atvykusi į potvynio zoną labai anksti, dar prieš auštant, ir užsibaigia saulėtekio įspūdžiais. Mykolė pasakoja: „kai atplauki – juoda ir tik po to oranžinė spalva. Tik išsisklaidžius juodumai išryškėja medžiai, iki tol matai tik jų atspindžius vandenyje“.

Ankstyvo ryto peizažuose – achromatinis koloritas. Juoda medžių siluetuose kontrastuoja su balta danguje ir vandenyje. Saulei patekiant kraštovaizdį tiesiog užlieja gintarinės ir oranžinės liepsnos. Ryškūs šilti jų liežuviai derinami su mažyčiais prigesintų achromatinių juodos, rudos, baltos intarpais bei kur ne kur blykčiojančia žydra. Trys didžiausios šio ciklo drobės skirtos saulėtekiui. Jos balansuoja tarp tikroviško peizažo ir abstrakcijos, labiau priartėdamos prie pastarosios.

Peizažuose per metų laikų kontrastus galima išvelgti ir simbolines asociacijas su cikline laiko tėkme, gamtos apmirimu, atgimimu ir sužydėjimu.

Peizažų tapymas Mykolėi yra jos būdas pažinti vietas ir save pačią. Menininkei svarbu atidžiai ištyrinėjus konkrečius kraštovaizdžius perteikti tik jiems būdingus bruožus, išgaunant motyvų autentiškumą. Šiuose peizažų cikluose svarbus vietovių atpažinimas. Tačiau realybėje negalimas lygiai toks pat peizažas du kartus, keičiantis metų ir dienos laikams, apšvietimui, orui, debesų mozaikoms, tas pats peizažas visada kitoks. Todėl Mykolė pasirenka serijinį principą, pakartojimus. Jos paveikslų ciklai – panašūs į dienaštį. Vaizdais aprašomos tapytojos išvykos į Vakarų Lietuvą, atskleidžiamas pats kūrybos procesas nuo eskizų plenere iki išbaigtų drobių dirbtuvėje.

Netiesiogiai „vaizdų dienoraštyje“ atsispindi ir Mykolės pastaraisiais mėnesiais išvykose į Paryžių ir Kopenhagą matytų parodų, skaitytų knygų ar klausytos muzikos įspūdžiai. Atgarsį paveiksluose randa ir pačios menininkės nuotaikos ir išgyvenimai.

Abu paveikslų ciklai sudaryti iš visos eilės skirtingo dydžio kūrinių, bet juose dominuoja – kamerinės drobės. Pirmajame – jų šešiolika. Antrajame – devynios kamerinės drobės dar apibendrinamos trijose didžiulėse kompozicijose. Drobės papildo gausūs atvirlaiškio formato spalvoti piešiniai – įreminami ir sudedami į laisvai varijuojamus horizontalius arba vertikalius tablo.

Kūrinių dydžių ir formatų įvairovė sąlygota peizažų interpretacijos strategijos. Ji padeda sukurti ne tik harmoningą bet ir dinamišką ekspozicijos visumą.

Visuose šiuose peizažuose nevaizduojami žmonės, nėra net ir jų pėdsakų. Pati menininkė išsižiūri bei išiklauso į Vakarų Lietuvos peizažus ir save visiškoje vienatvėje. Tokiai susikaupimo patirčiai pakviečiamas ir parodos žiūrovas.

FLOODED FOREST

The painter Mykolė Ganusauskaitė (b. 1987) was preparing for the show in Antanas Mončys Home-Museum in Palanga since the last summer, right after spending seven years in Paris, where she acquired her BA and MA from the National School of Fine Arts (École nationale supérieure des Beaux-Arts). With her series of landscapes, Mykolė pays a tribute to the sculptor Antanas Mončys and his native region of Western Lithuania.

Although she did not have a chance to meet Mončys in person, Mykolė has always been inspired by his legend. During her time in Paris, Mykolė made sure to visit the museum collections the artist himself saw, and experience the Parisian atmosphere the way he might have had. Now seeing things from an entirely different historical perspective, Mykolė is fascinated by the way Mončys combines the archaic Lithuanian ethnography with classical modernity. Upon returning to Vilnius, the artist took up the same hobby of playing Lithuanian folk music. It once helped Mončys to keep his ties with the Lithuanian community while in emigration, and today Mykolė herself is a performer in the ethnographic ensemble “Poringės”.

Among the most impressive returns to the genre of landscape in contemporary art was that of David Hockney, one of the key painters of the 20th-21st centuries. His solution is the same as that of the Dutch masters who established the status of the landscape as an individual genre when painting landscapes of their homeland in the early 17th century. They would all make sketches en plein air, and then later use them to paint their landscapes in workshops. When exploring the locations and preparing the material, Hockney in addition uses photography and modern digital technology. He does not limit himself to the realistic depiction, and here he draws from the Dutch painter Jakob van Ruisdael who worked in the second half of the 17th century and originated the tradition of poetic depictions of nature's moods. Hockney also pays homage to the plein air work of the 19th century painters John Constable, Claude Monet and Vincent van Gogh. Lastly, in his monumental late works from *The Four Seasons* series, rather than prioritising realistic depiction, he focuses on painting the impressions of space, light and colour in the landscapes dear to him.

Mykolė's landscapes are based on the same general principles, whilst they are unique in their mood and expressiveness of her painting language.

The conceptual focus of her show is singular: the landscape of Western Lithuania. All paintings resulted from meticulous studies of her chosen locations, however Mykolė's artistic strategy is to control the viewer's perception of landscape.

When preparing to implement her project, Mykolė focused primarily on two specific locations. She was already familiar with the picturesque raised bogs of the region between Palanga, Klaipėda and Rietavas. Last summer, in the course of several trips, she explored the wetlands of Aukštasis tyras and Reiskiai tyras. Another picturesque location that Mykolė found particularly magical is Žalgiriai forest in the Nemunas delta near Rusnė – it gets flooded each year in spring.

Mykolė describes the landscapes of Western Lithuania as “land between the sky and the water, where land makes up the smaller part of it all.” In each of the locations, this exclusive quality manifests uniquely and Mykolė uses different means to express it.

In the series *Raised bogs*, the landscapes are predominantly panoramic. The artist carefully examines the topography and flora of the marshy grasslands enlaced with small rivers and punctured with ponds. The realistic depictions of landscapes are enriched with the impressions of relief, textures, colours and lighting.

In these landscapes, the graphical drawing receives as much attention as the colour palette. The plastic lines of contrasting width clearly outline the bodies of water and their vegetation – sedges, grass, bushes. The lush summer greens are harmoniously combined with the watery blues and the dulled down earthy browns.

The artist observes the open spaces of raised bogs scrupulously and intimately. During the floods in spring, Žalgiriai forest attracts her with its mysterious atmosphere and the sense of danger. The unstoppable torrential waters and the floes they carry threaten to disseminate all that's alive in their way. Huge old trees

alone are capable of withstanding the force of the elements. Their dark trunks seem to be made of stone, their branches hug the sky, and the roots spread around in the water.

In her depictions of the flooded forest, Mykolė steps away from the panoramic view. She depicts the motif from so close that the spectator, the same way as the artist herself, can dive directly into the landscape. Mykolė observed, drew and photographed the forest from a canoe, and thus integrated the slow movement across the surface of water into the composition of the perspective. All viewing angles are low and somewhat oblique. The dynamic calligraphy of black lines serves both as a compositional carcass, and a way of marking the details, large and small. The resulting images are fragmentary and full of tension.

Along with the compositional dynamism, the transformative power of shifting light is no less important. The series begins with how the flooded zone appears early in the morning, before the break of dawn, and ends with the sunrise. Mykolė shares her impressions from the site: “upon my arrival, the dominant black colour is later encountered with the morning orange. When the dark tones dissipate, the trees and their reflections in the water appear.”

The colour palette of the early morning landscapes is achromatic. The black silhouettes of the trees are contrasting with the whiteness of sky and water. The sunrise floods the landscape with the flames of amber and orange. The bright and warm licks of paint intersect with the small inlets of toned-down black, brown and white, and an occasional blue. Three biggest canvases in the series are dedicated to the sunrise. They all balance between the realistic landscape and abstraction, with preference to the latter.

The seasonal contrasts in these landscapes invoke symbolic associations with the cyclic flow of time, as well as the mortification, rebirth and blossoming of nature.

For Mykolė, landscape painting is a way of learning about both her locations and herself. The recognisability of the location plays an important role in the series. However, in reality, it is impossible to see the same landscape twice. The landscape is never the same due to the changing seasons, time of the day, light, weather, cloudy constellations. For that reason, Mykolė uses the principle of seriality and repetition. Her series of paintings acquire the form of diary entries about her visits to the Western Lithuania. This way she reveals her entire creative process from the sketches in plein air, to the finished canvases in the workshop.

Her ‘painterly diary’ also indirectly reflects the impressions from her recent trips to the museums of Copenhagen and Paris, as well as the books she had read, or music she had heard. The paintings also reflect her personal moods and experiences.

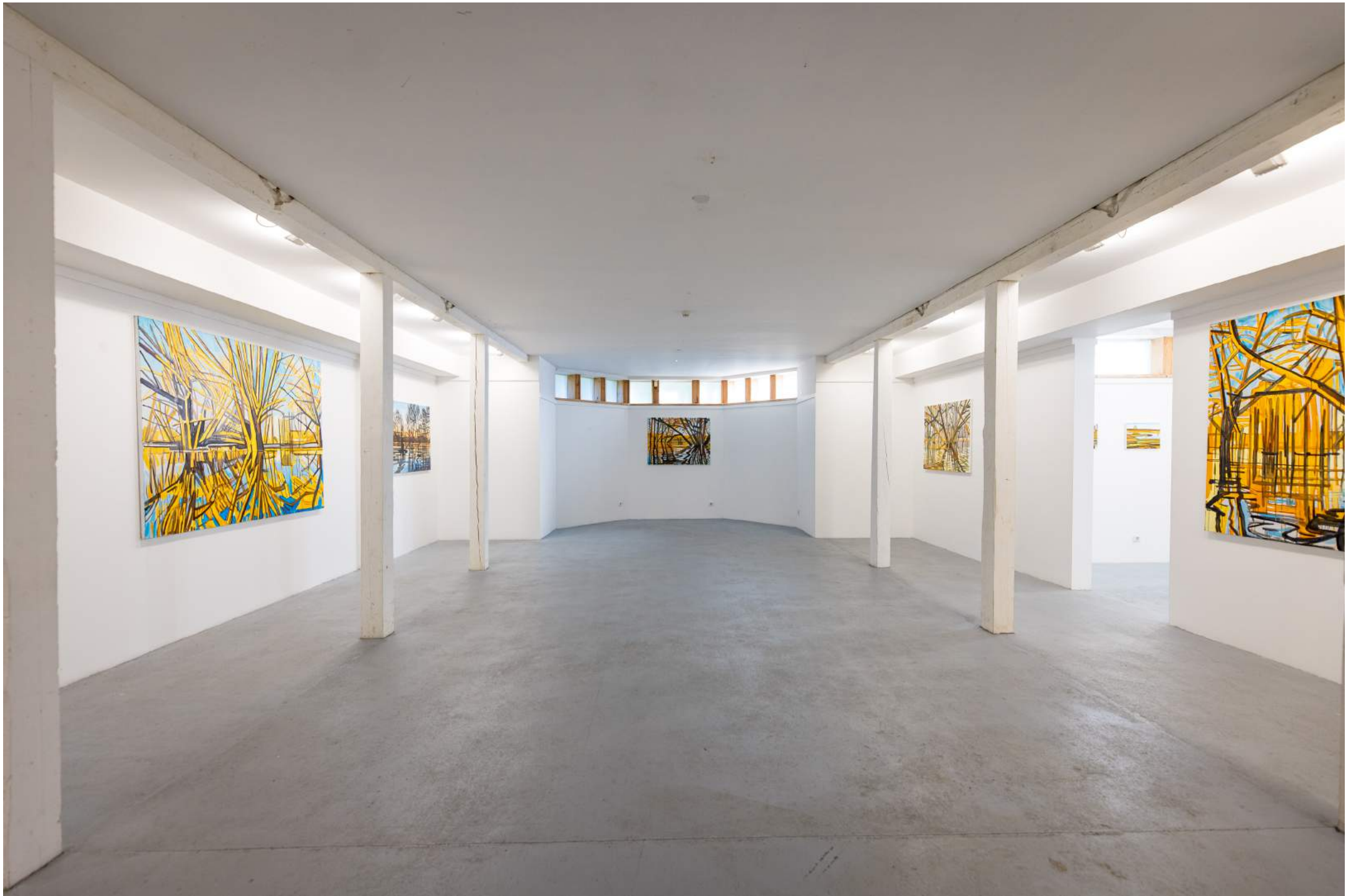
Both series of paintings cover a wide range of sizes, with the chamber format as a clear dominant. The first series has sixteen, and the second – nine paintings of the chamber format paintings with their enlarged versions in three other compositions. The canvases are accompanied with the postcard-sized coloured drawings which are framed and arranged in horizontal or vertical panels.

The wide range of paintings and their formats results from a particular interpretative strategy being applied for landscapes. It helps the artist to create a harmonious and dynamic whole of the exhibition.

None of these landscapes depict people, not even their traces. The artist seems to contemplate the nature of Western Lithuania in complete solitude. This also sets the tone for the reception of the entire exhibition.

"Flooded Forest 1", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

www.mykole.com

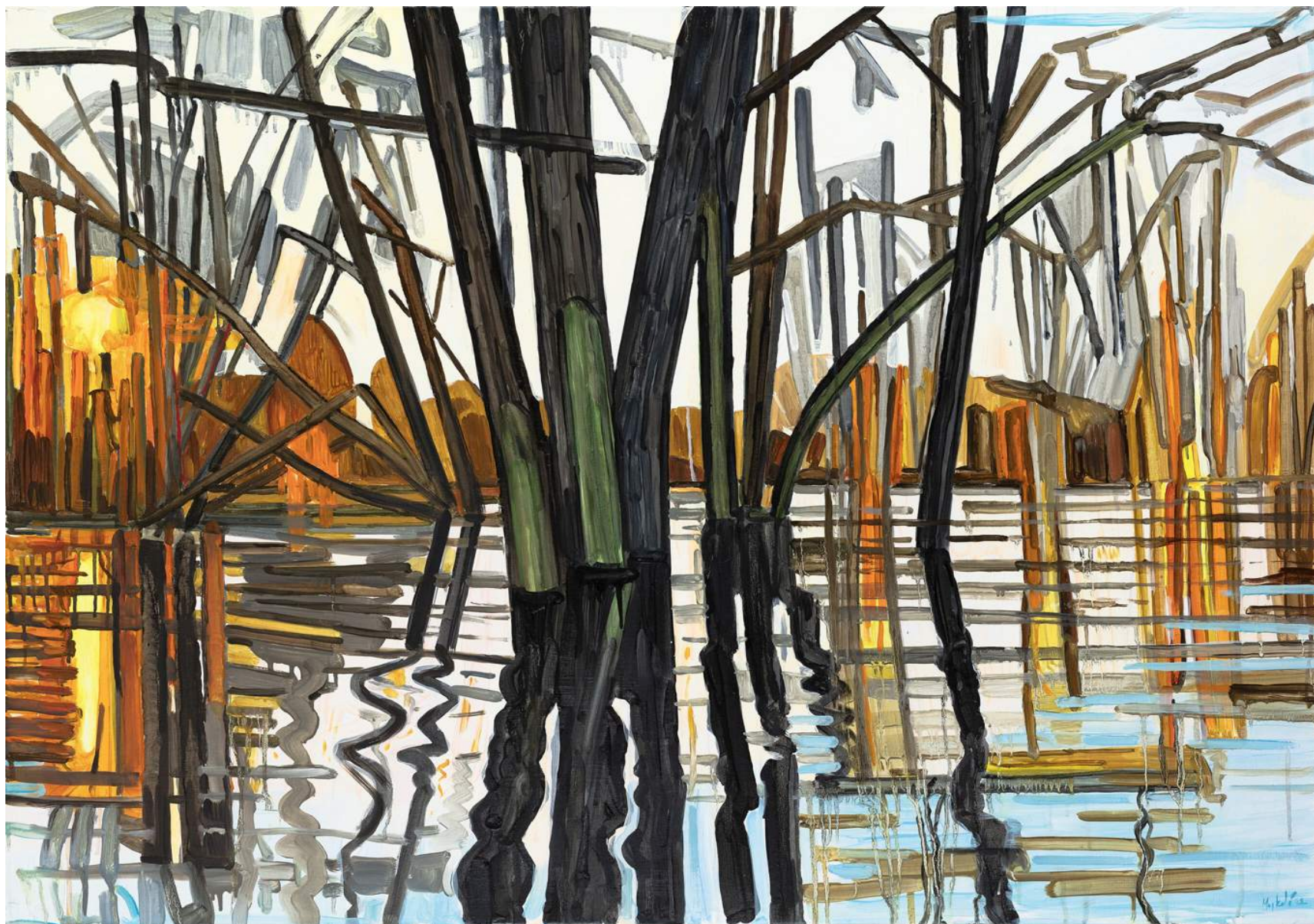

"Flooded Forest 2", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

"Flooded Forest 3", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

www.mykole.com

"Flooded Forest 4", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

www.mykole.com

"Flooded Forest 5", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

www.mykole.com

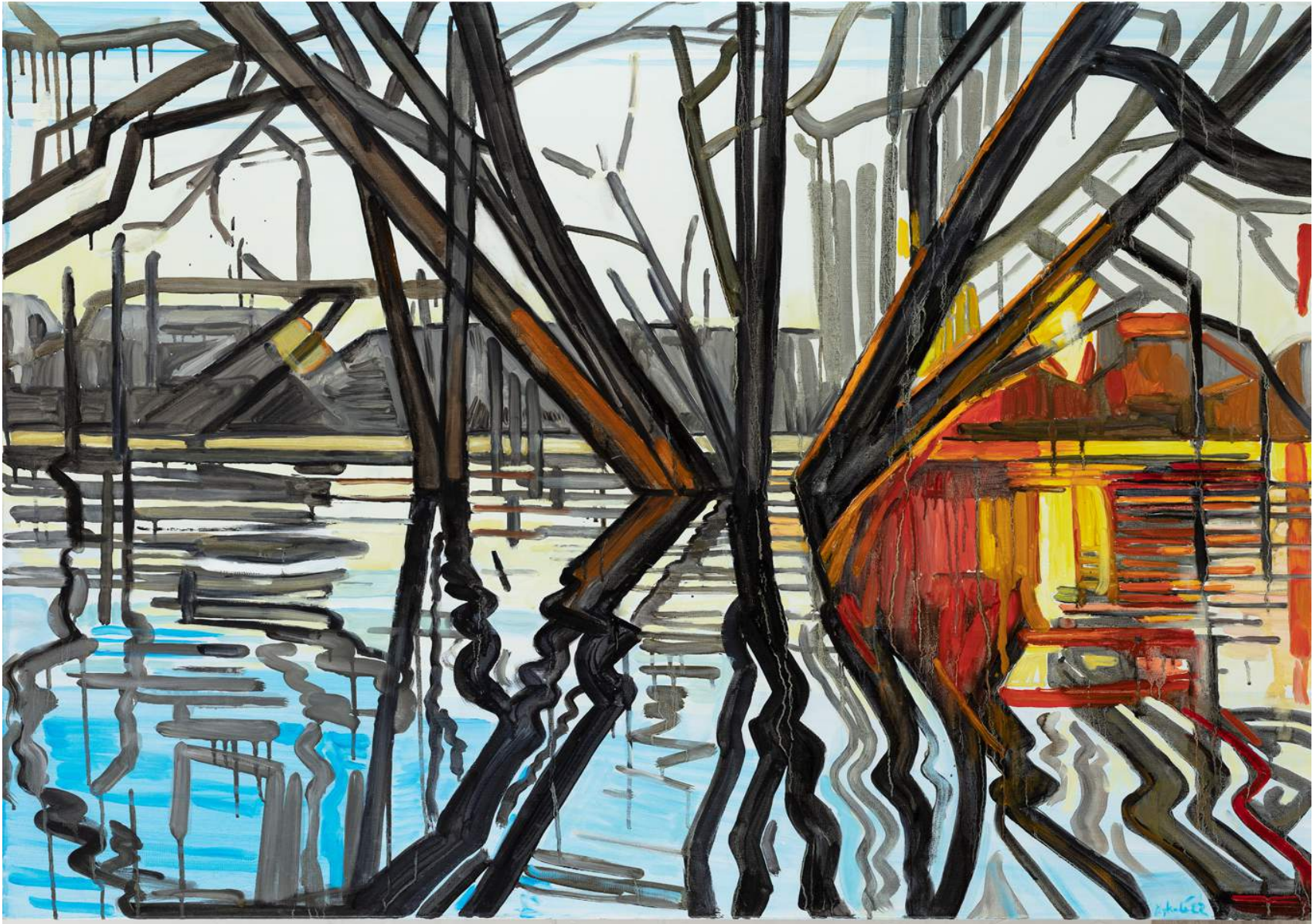

'Flooded forest - Miniatures", 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

"Flooded Forest 6", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

"Flooded Forest 8", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

www.mykole.com

"Flooded Forest 9", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

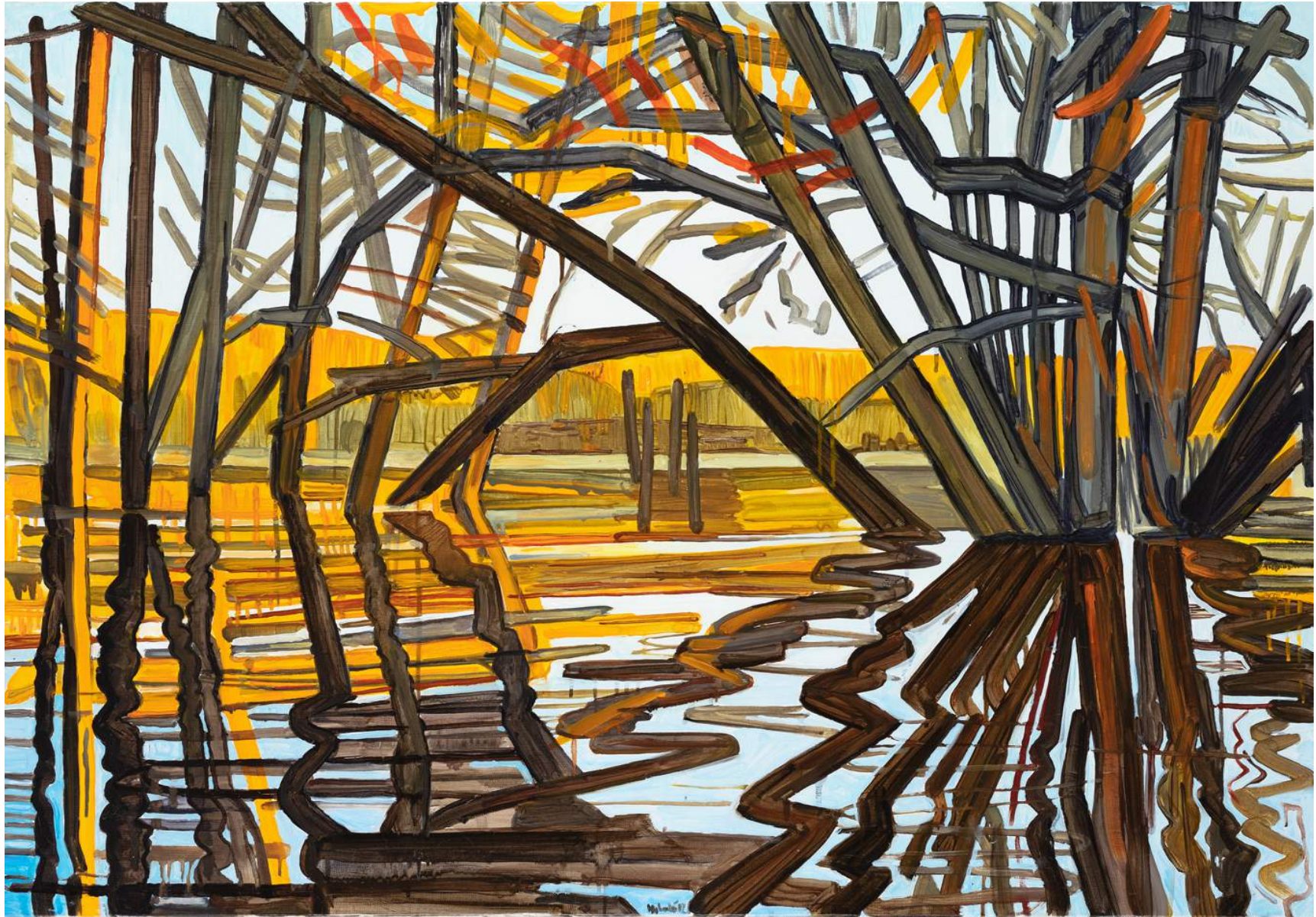
www.mykole.com

"Flooded Forest 10", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

"Flooded Forest 11", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

"Flooded Forest 12", 2022. Oil, canvas. 146 x 195 cm

www.mykole.com

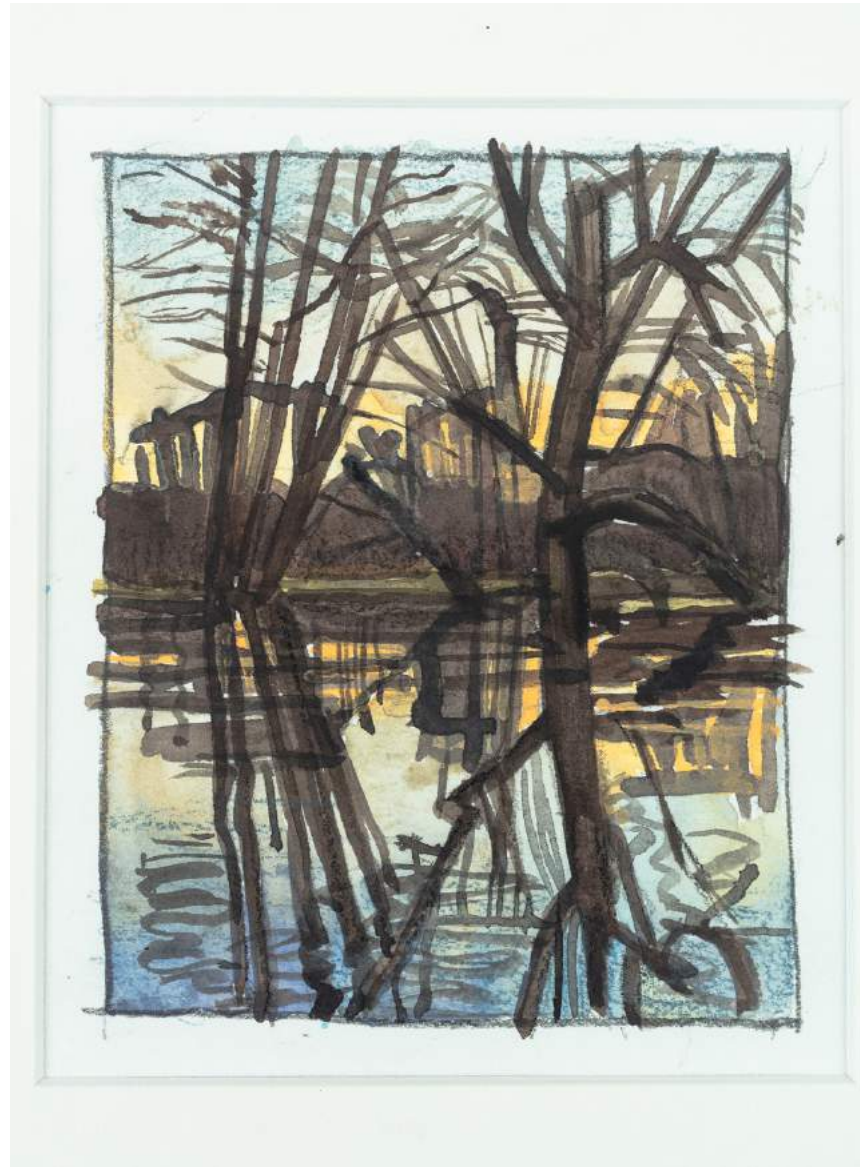

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

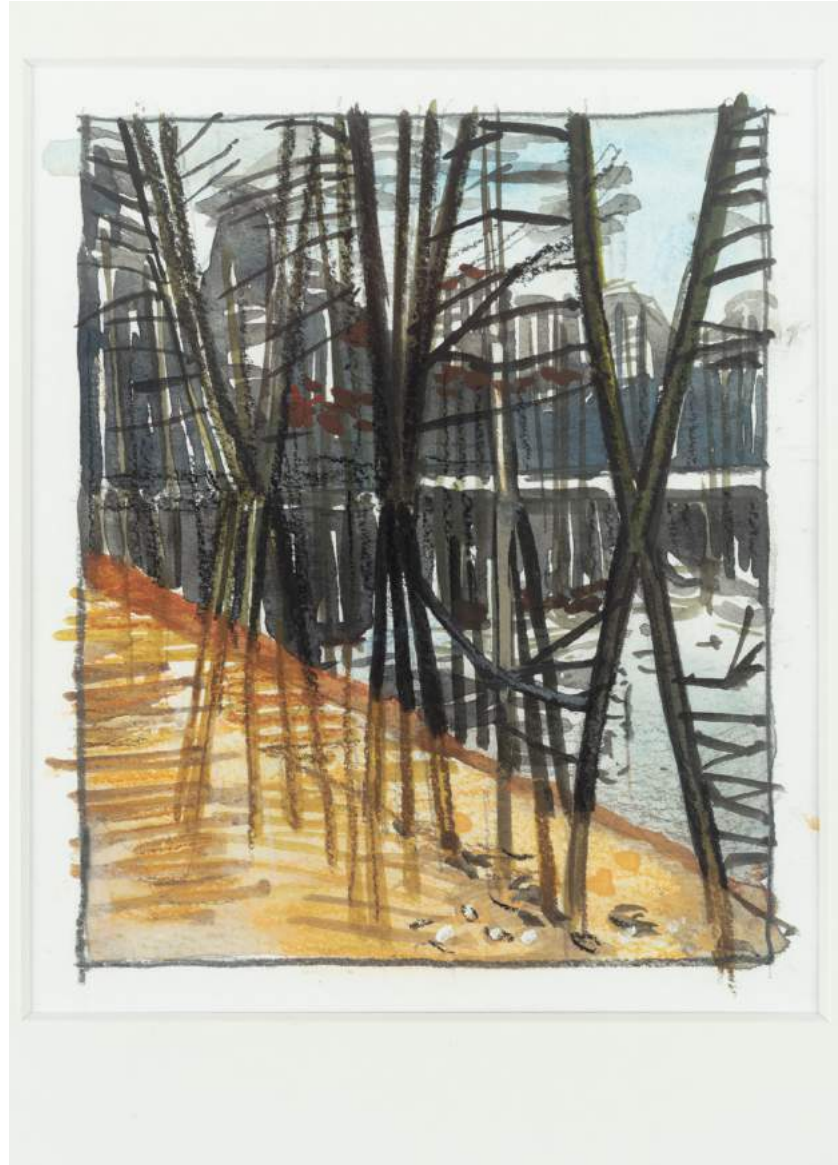

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

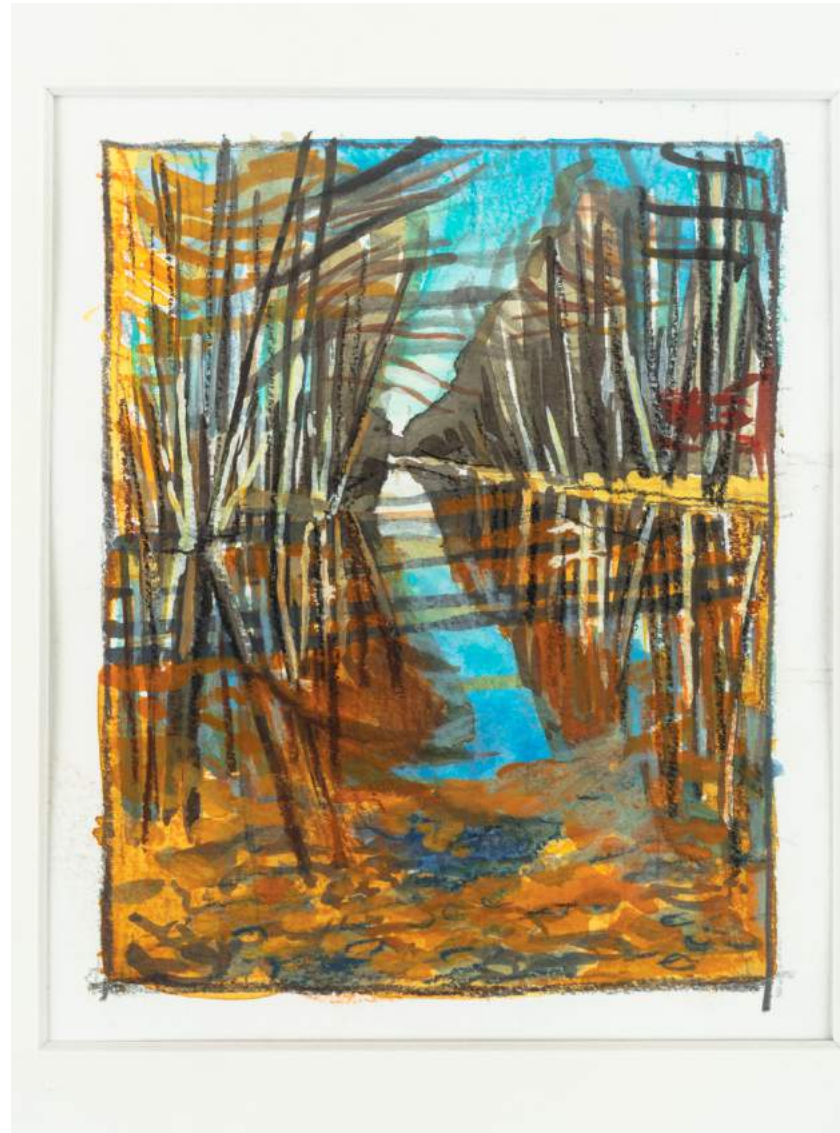

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

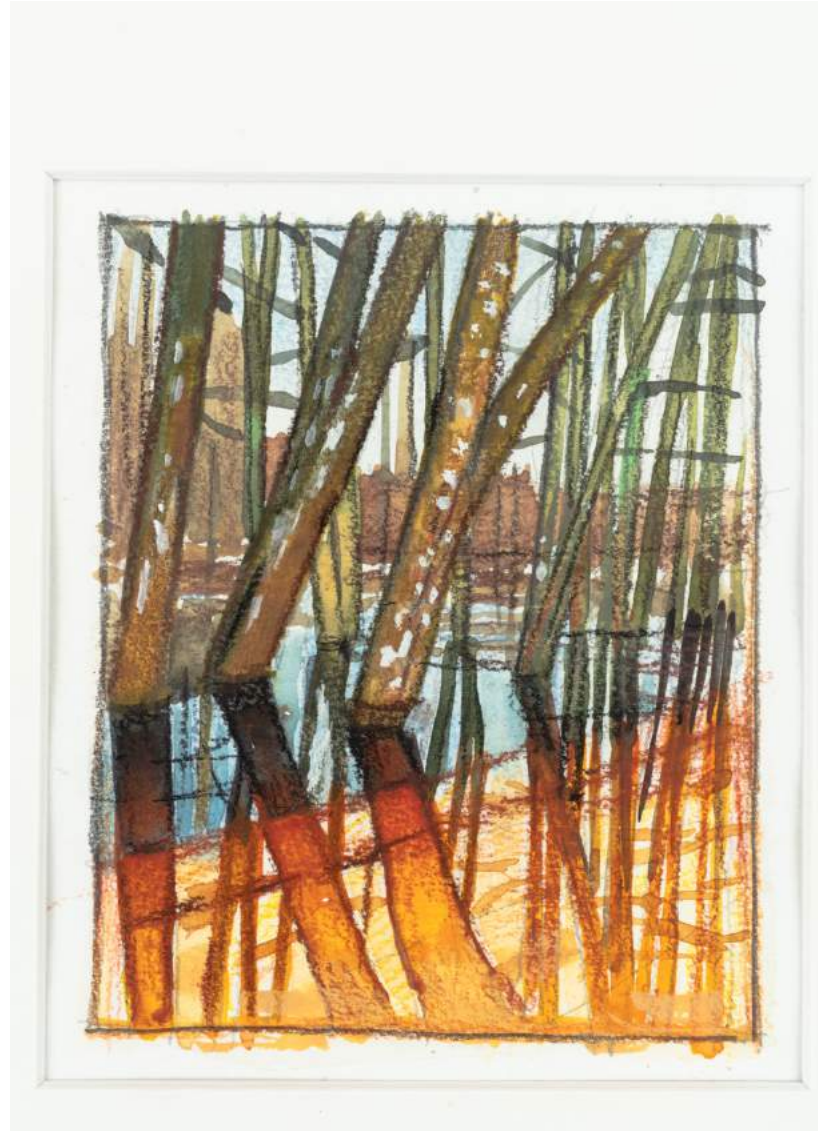

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures", 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

'Flooded forest - Miniatures', 2022.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

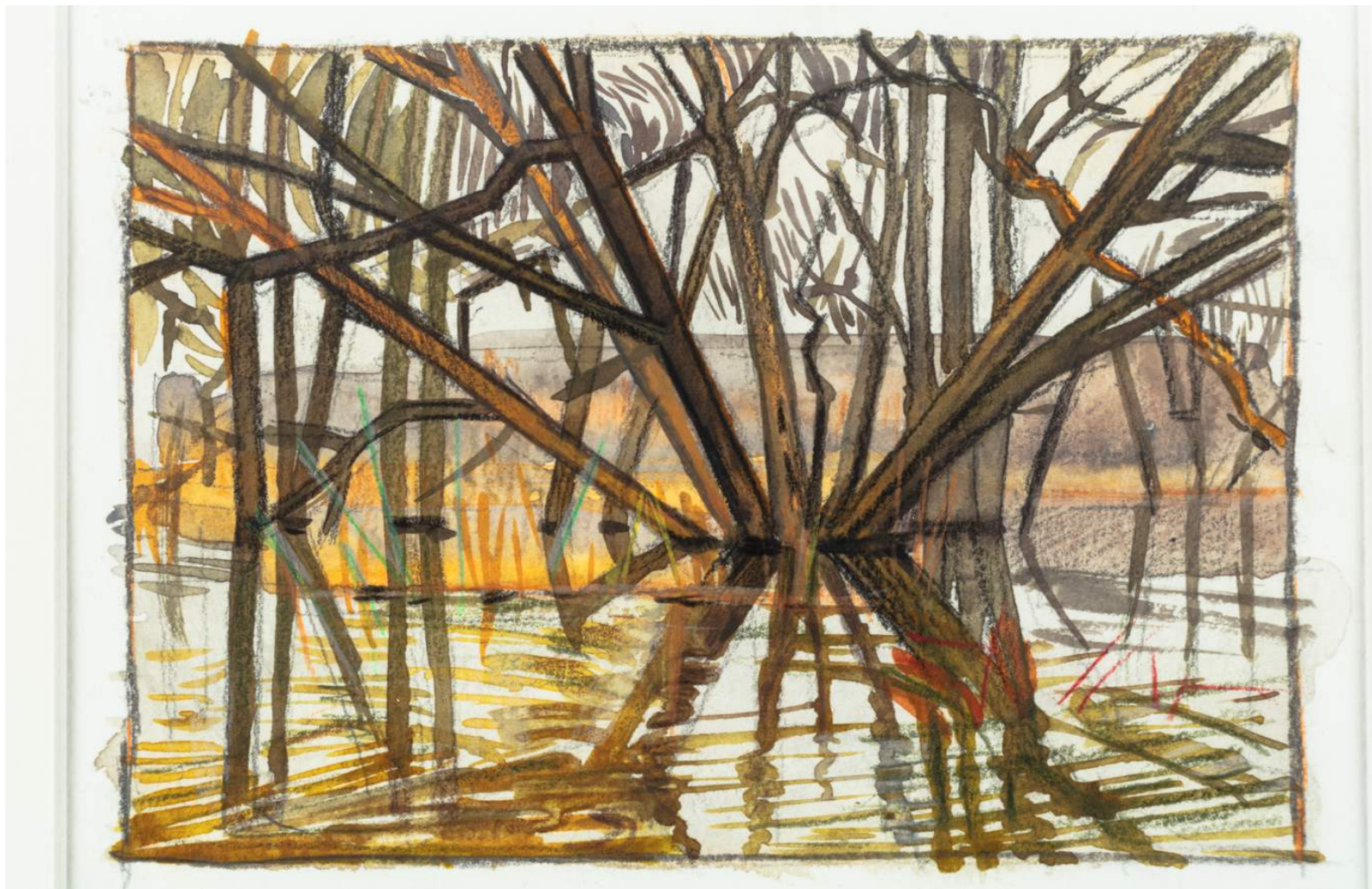
www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

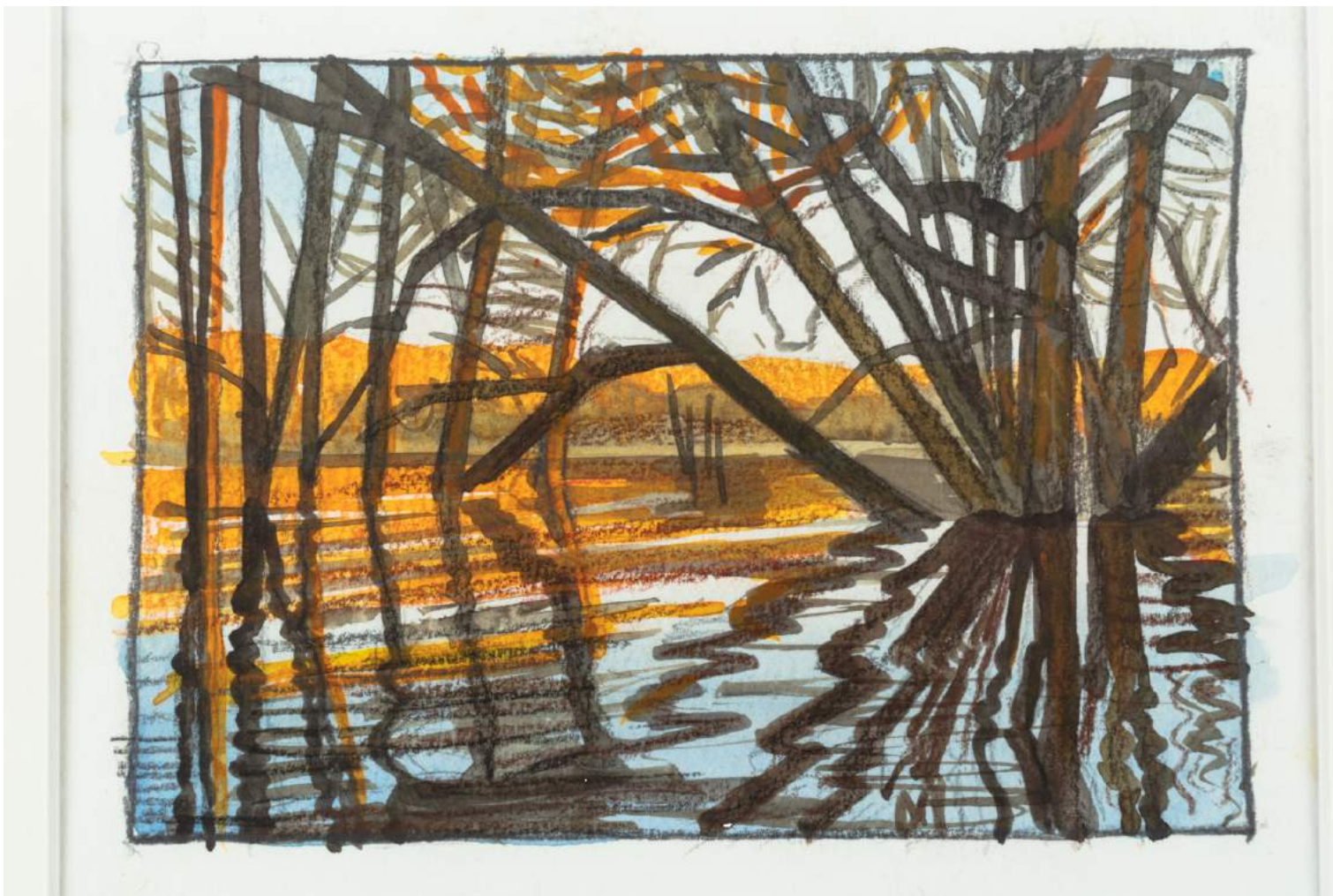
www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

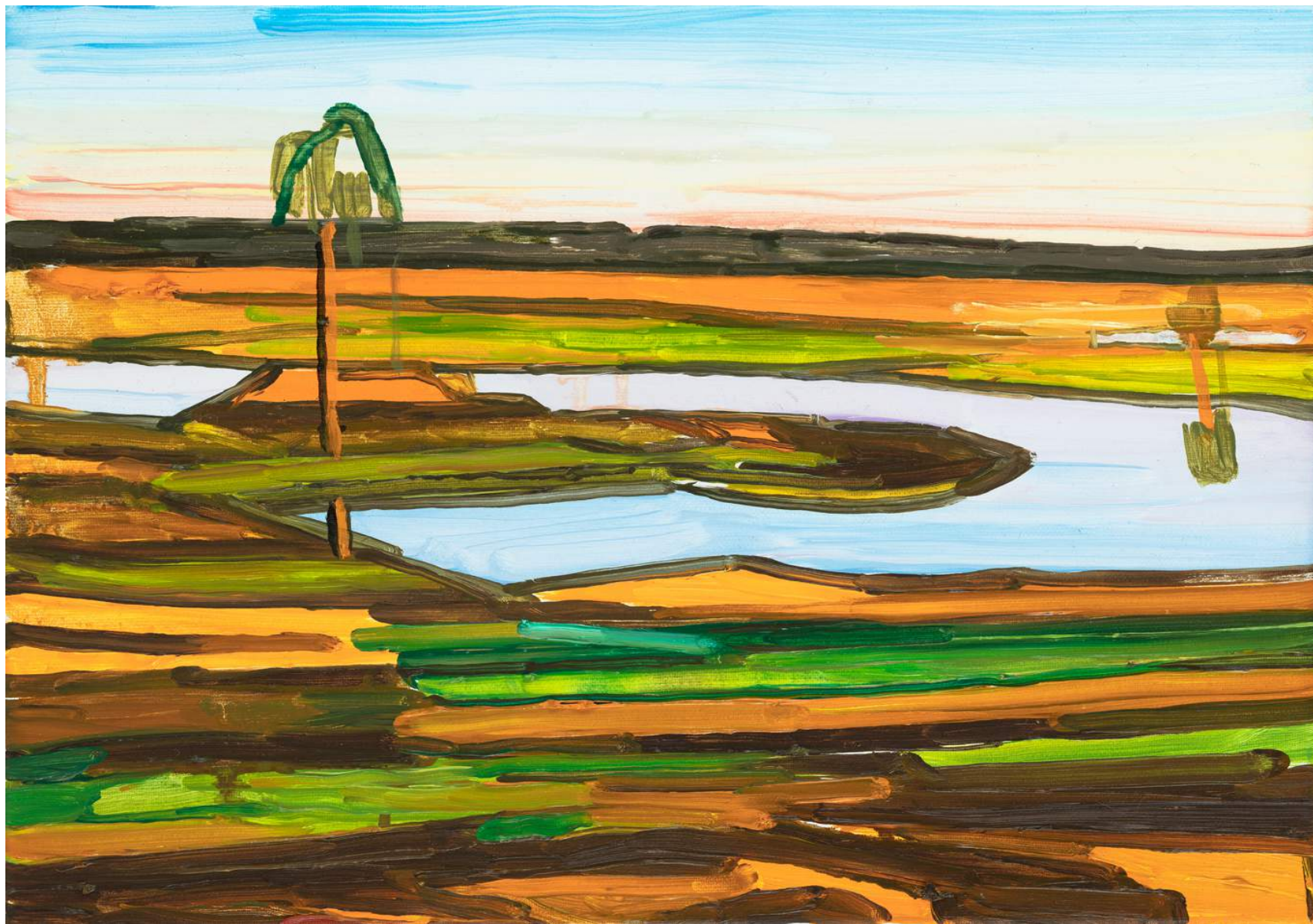

www.mykole.com

"Flooded forest - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

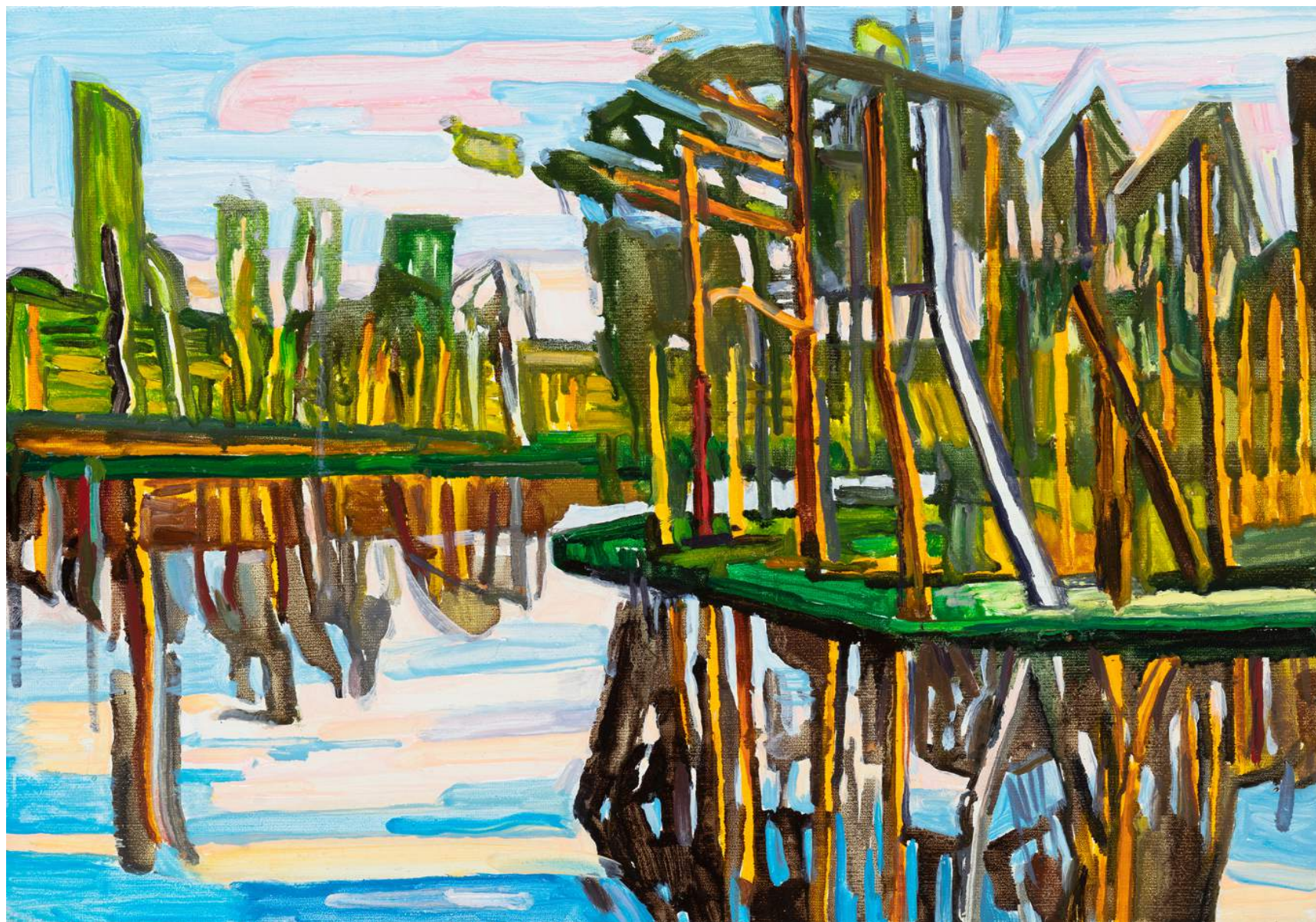
"Raises Bogs 1", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 2", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 3", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 4", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 5", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 6", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

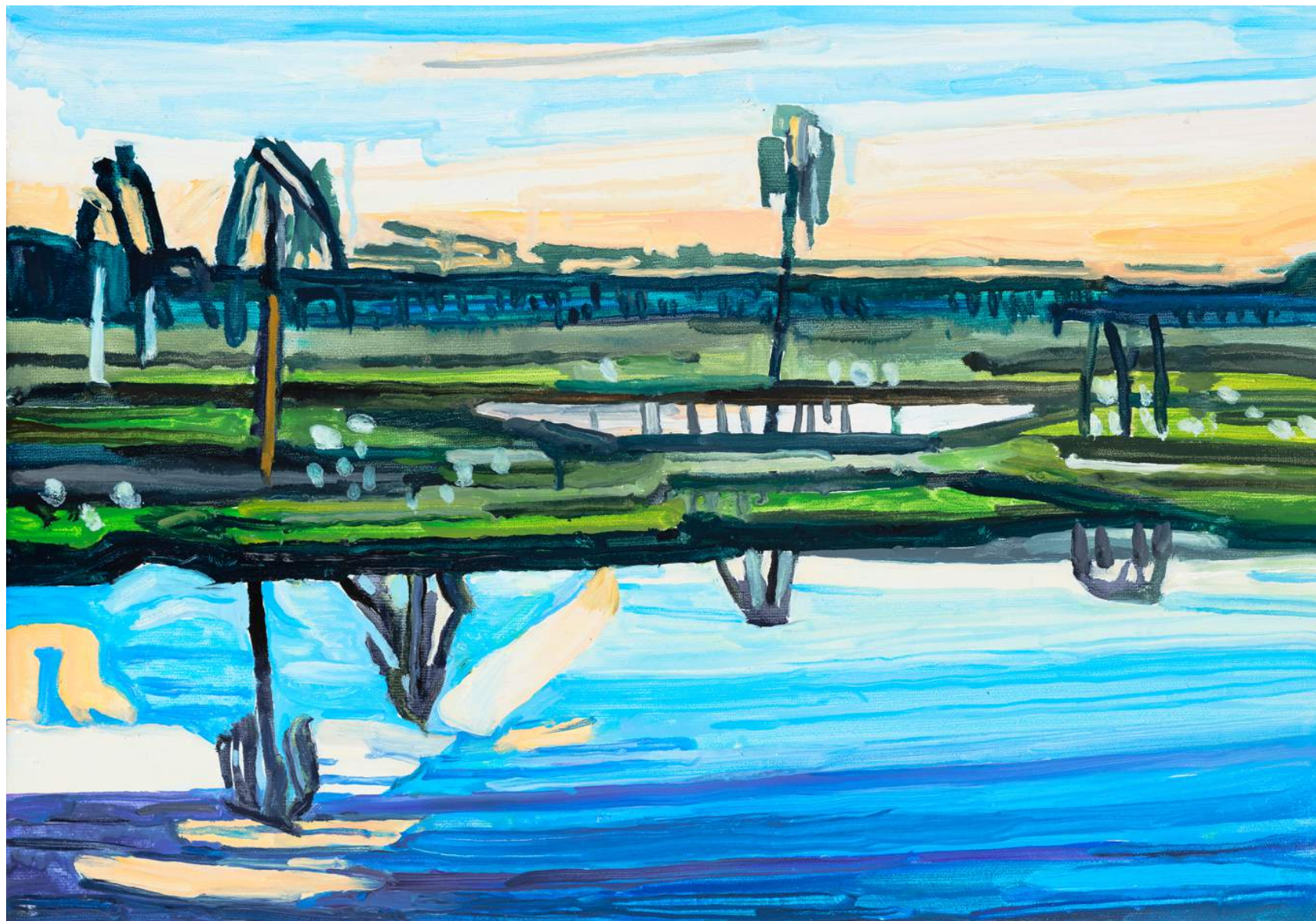
"Raised Bogs 7", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

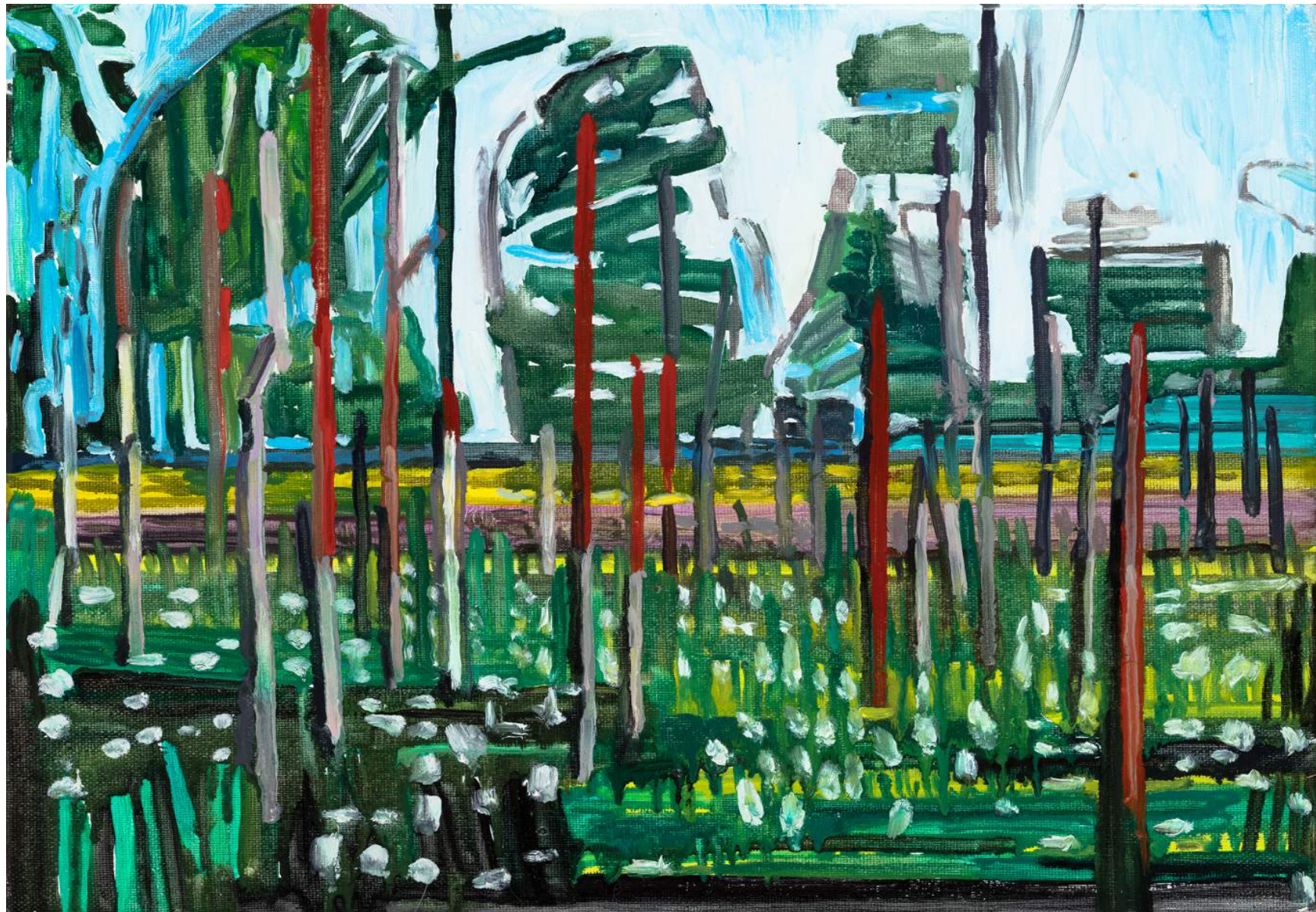
"Raised Bogs 8", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

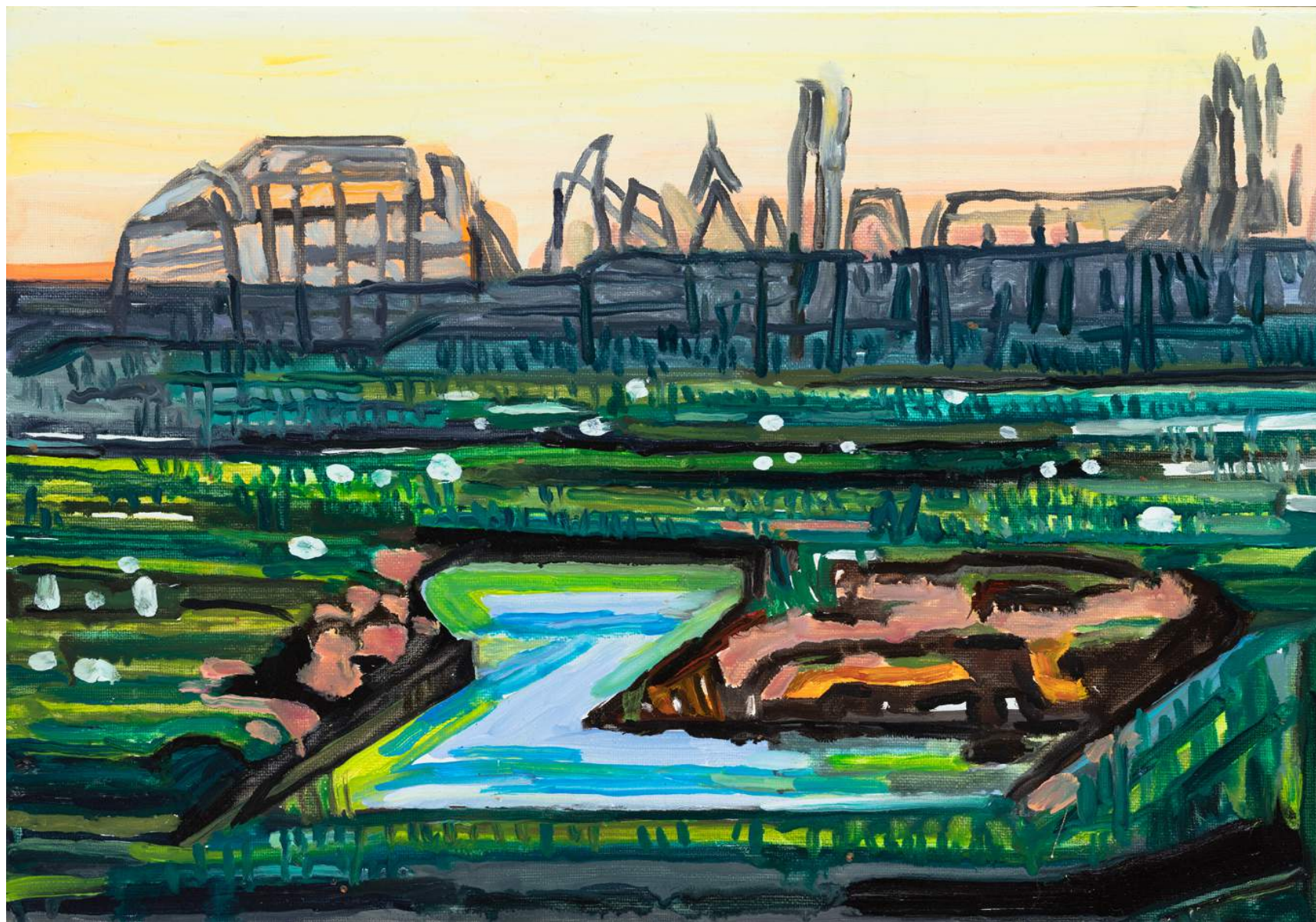
"Raised Bogs 9", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

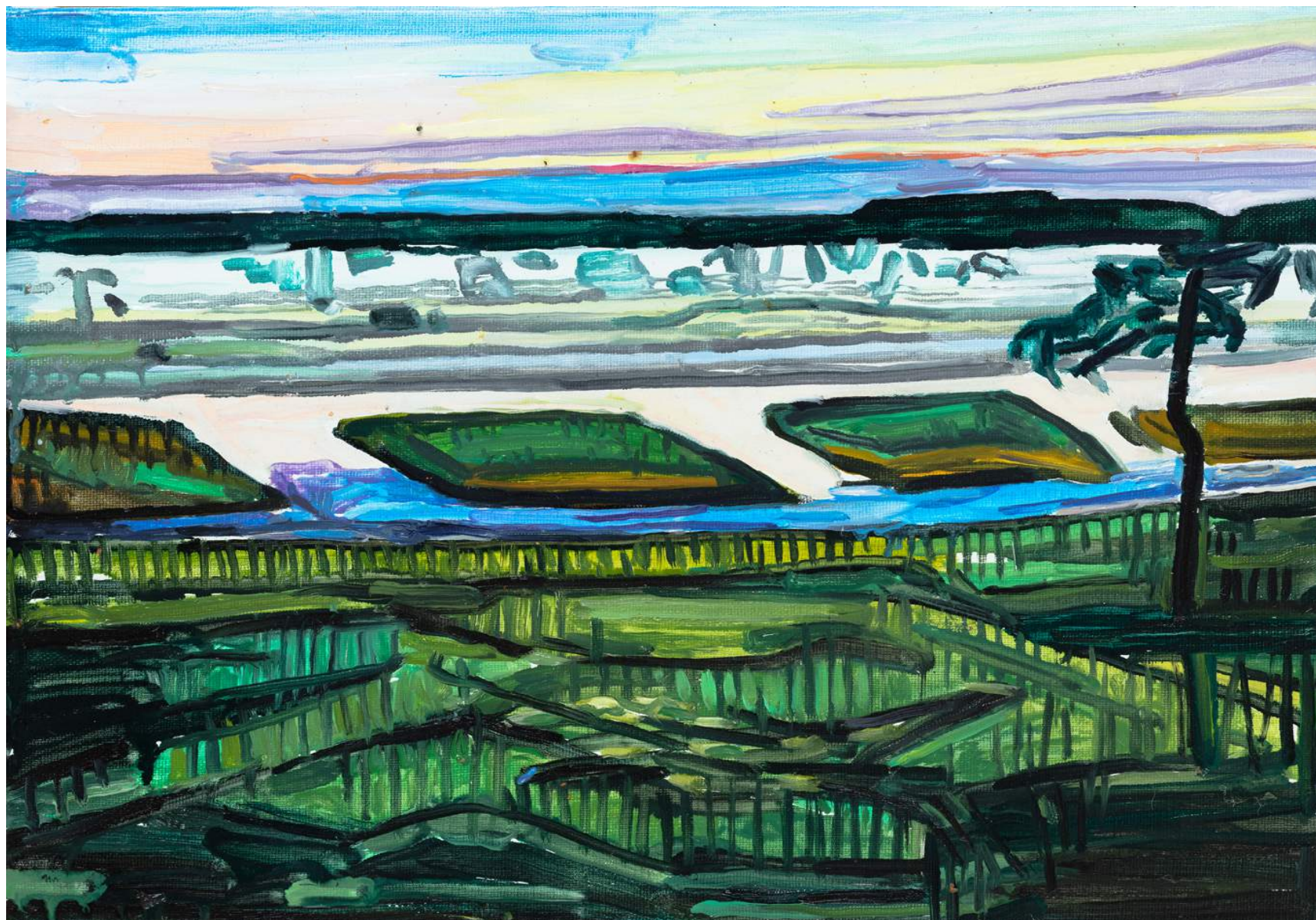
"Raised Bogs 10", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 11", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

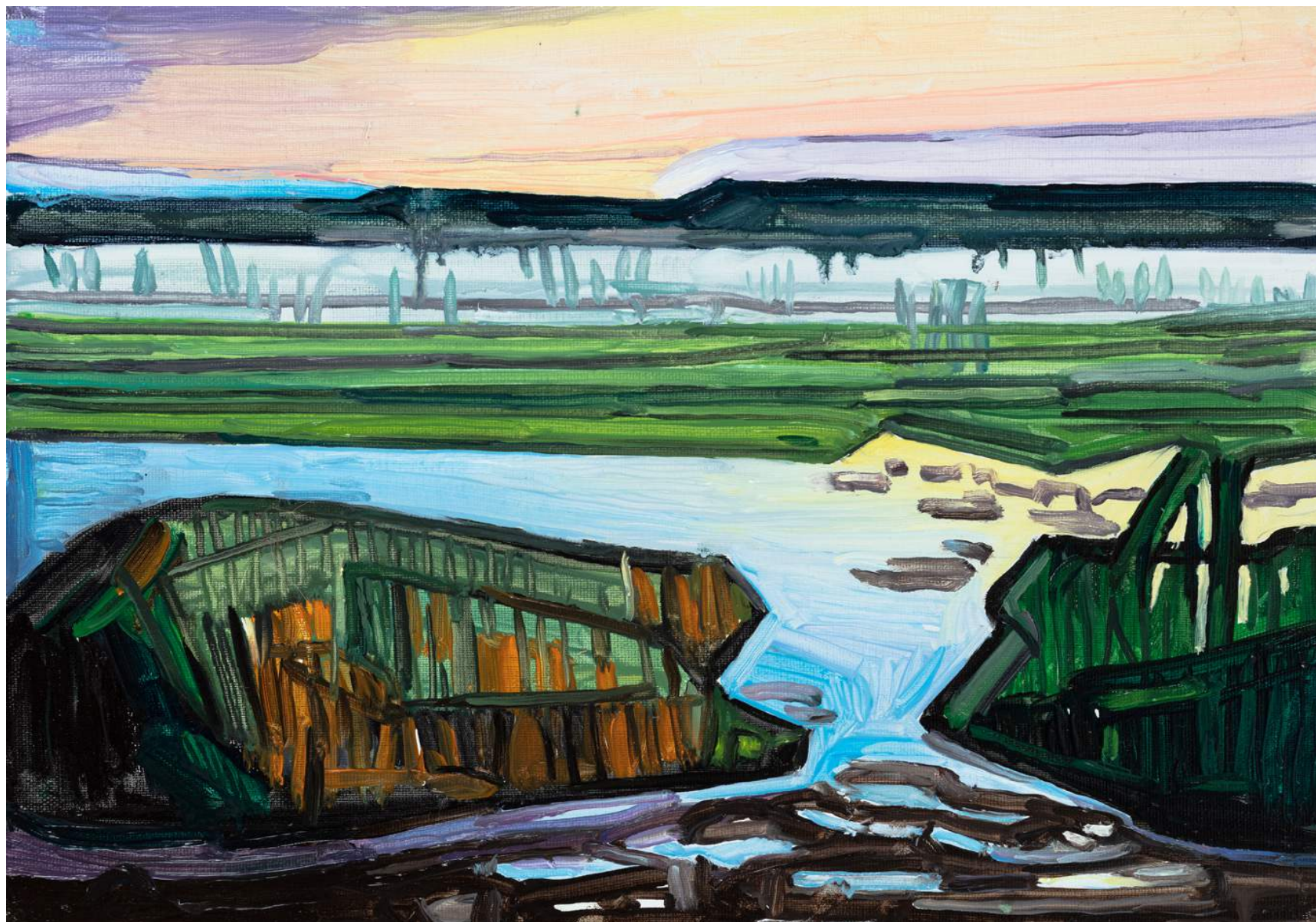
"Raised Bogs 12", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 13", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

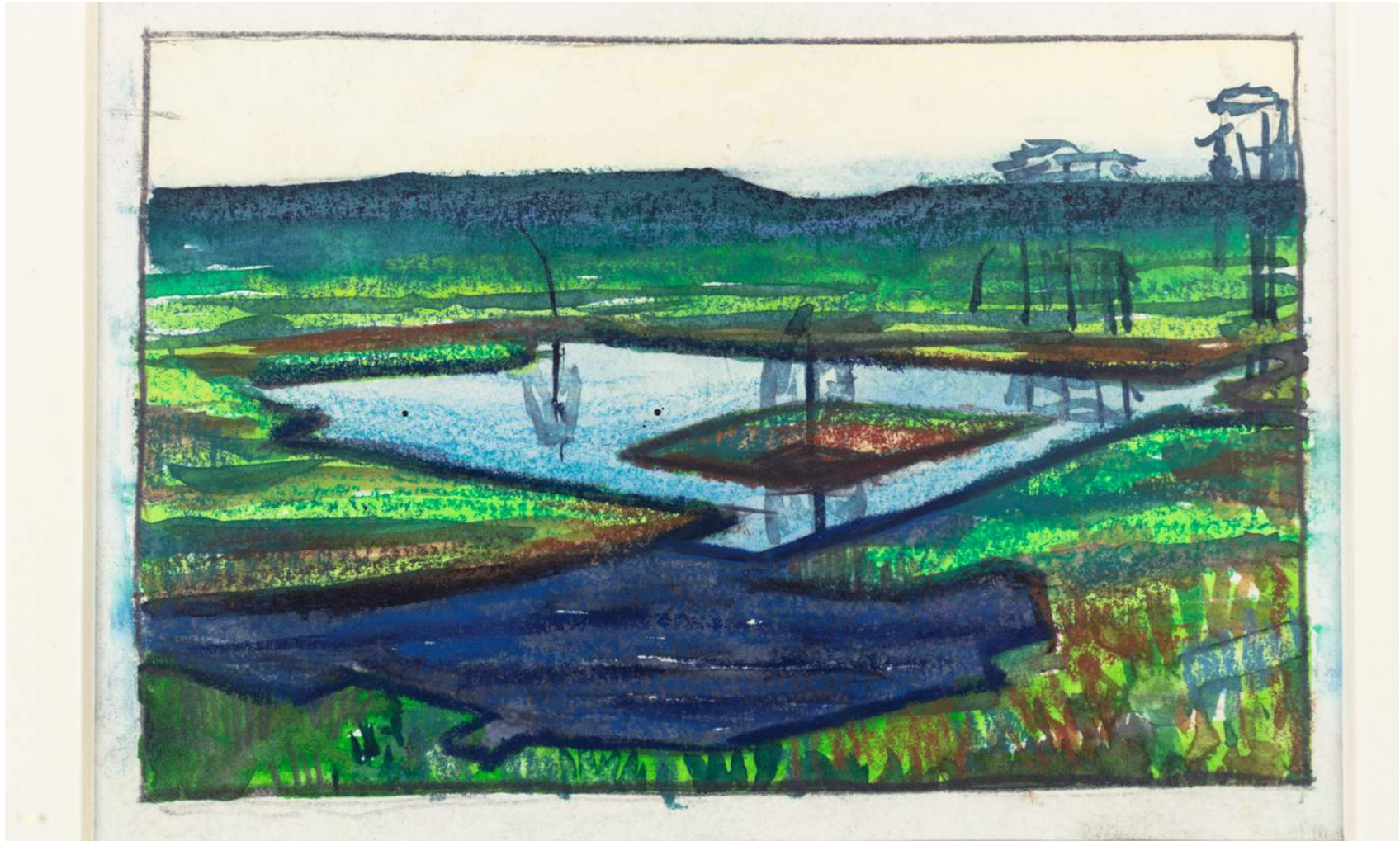
"Raised Bogs 14", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 15", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

"Raised Bogs 16", 2022. Oil, canvas. 30 x 40 cm

www.mykole.com

"Raised Bogs - Miniatures", 2022. Aquarelle, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Raised Bogs - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Raised Bogs - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Raised Bogs - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Raised Bogs - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

www.mykole.com

"Raised Bogs - Miniatures", 2022. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

Mykolė

S I J A R A I S T E

— tapyba, piešiniai

2021 03 04—27 | Galerija ARKA

SIJA RAISTE *tapyba, piešiniai*

Tapytojos Mykolės Ganusauskaitės (g. 1987m.), savo paveikslus signuojančios tiesiog vardu, namai Saulės gatvėje yra tik kelis šimtus metrų nutolę nuo manųjų Pavasario gatvėje. Pertraukose tarp skaitymo ir rašymo, daugybę kartų esu praėjusi pro šalį, tačiau niekada nesusitikdavome. Tik netikėtas menininkės skambutis po susipažinimo Inos Budrytės atidaryme Mažvydo bibliotekoje tapo žinia apie šią malonią kaimynystę. Mykolei pasisakius apie tai, ji studijavo tapybą Paryžiaus aukštojoje nacionalinėje dailės mokykloje, pasidarė smalsu, kuo tenykštis dėstymas skyrėsi nuo mūsų šios Vilniaus dailės akademijos, tad mielai priėmiau kvietimą užsukti pasižiūrėti jos kūrinių.

Mykolės namuose erdvus ir šviesus kambarys buvo pripildytas į sienas atremtų drobių su peizažų vaizdais. Parodžiusi paveikslus, ji ant stalų išdėliojo kelias šūsnis atviruko dydžio piešinių tais pačiais motyvais. Visa ši gausybė gamtos vaizdų man iš karto asocijavosi su mūsų abiejų gyvenama vieta. Šiose gatvelėse, vingiuojančiose teritorijose nuo Šv. Petro ir Povilo bažnyčios, iki Belmonto miško, dešimtmečiais egzistavo nuostabi darna tarp gamtos ir gyvenamųjų namų. Deja, šiandieną ji vis labiau pažeidžiama. Į kiekvieną šios, prie pat miesto centro esančios žalios salos lopinėlių stengiamasi įsprausti kuo daugiau namų ir daugiabučių. Čia be paliovos nukasinėjamos kalvos, ardomi šlaitai, kertami seni klevai ir pušys, naikinami sodai, Todėl matyt neatsitiktinai Mykolė savo pagrindine tema tapyboje pasirenka gamtos ir urbanizacijos santykį.

Į Vilnių Mykolė sugrįžo po devynerių metų svetur. Paryžiuje, kur sėkmingai įgijo tapybos bakalauro ir magistro laipsnius, ji pragyveno daugiau, nei septynerius metus. Po to sekė dar du metai Kopenhagoje. Metropoliuose ji subrendo kaip menininkė. Įtaką Mykolei darė ne tik jos dėstytojai, bet ir galimybės lankytis muziejuose, bei galerijose, intensyvus meninio gyvenimo tempas. Galiausiai nugalėjo ramybės ir susikaupimo poreikis, paskatinęs grįžti į Lietuvą.

Jau studijų metais Mykolė surado savąją užduotį – šiuolaikišką peizažo žanro interpretaciją. Sėkmės sulaukė jos peizažų ciklas Versalio parko motyvais. Rezidencijoje Andoroje ji tapė kalnų masyvus, o persikėlus į Kopenhagą gilinosi į šiaurietiško peizažo ypatumus. Nuosekliausiai savąją peizažo koncepciją tapytoja išvystė grįžusi į Lietuvą. Menininkei atradimu tampa ne naujų, nematytų gamtovaizdžių paieška, bet pažiūrėjimas kitomis akimis į išsiilgtą, pažįstamą savo krašto gamtovaizdį.

Mykolė smalsiai ir atidžiai tyrinėja konkrečių vietovių peizažus, pažinimui pasitelkdama stebėjimą, atranką, fiksavimą, archyvavimą, analizavimą ir perdirbimą. Ji rūpestingai dokumentuoja ir rekonstruoja kiekvieną ją sudominusį kraštovaizdį. Tuo pačiu metu, menininkė derina metodo racionalumą su savo emocijų ir nuotaikų perteikimu.

Peizažo tyrinėjimas Mykolei – visada ilgas procesas. Šio pradžioje ji pirmiausiai naudojami fotografijomis ir spalvotais, bei nespalvotais piešiniais.

Tapytoja fotografuoja visada pati ir naudojami fotoaparatu panašiai, kaip ir piešinių bloknotu. Fotografija jai yra priemonė analizuoti motyvo suvokimo ir vaizdavimo galimybes. Be to, fotoaparatas padeda objektyve tiksliai sufokusuoti pasirinktą vaizdo fragmentą. Tiesa, fotografija menininkei tarnauja tik kaip pagalbini priemonė, skirtingai nei piešiniai, kurie svarbūs ir kaip savarankiškas išraiškos būdas. Gausius nedidelius piešinius Mykolė naudoja ne tik, kaip paruošiamąjį medžiagą paveikslams, bet ir eksponuoja greta pastarųjų. Piešinių kūrimo procese menininkė atidžiai stebi gamtos peizažus ir tarsi „sukoncentruoja“, „susintetina“ patirtus regimuosius įspūdžius. Galiausiai juose galima net atsekti konkrečių paveikslų kompozicinį sumanymą ir spalvinius santykius. Tuo pačiu metu šie piešiniai daugiau, nei eskizai paveikslams ant drobės. Sužavi menininkės sugebėjimas mažiame piešinyje perteikti panoraminio vaizdo įspūdį, grafiškų linijų pozicijos suderinimas su dinamizmu.

Mykolės piešimo technika apima platų išraiškos priemonių spektrą. Ji tapo tušu, švelniai persiliejančiais, kaip ir ryžtingais potėpiais, drąsiai braukia pastelės kreidelėmis, kaip ir preciziškai tiksliai, lyg architektas, brėžia linijas nusmailintu pieštuku. Neretai viename piešinyje pasitelkiami net keli piešimo būdai.

Šiuos piešinius sugrupavus į serijas ir sudėliojus į mažesnes, ar didesnes tablo kompozicijas, atsiskleidžia subtilus motyvų, bei spalvinių derinių niuansai.

Piešinių serijos panašiais motyvais gali tęstis be galo. Prie to paties projekto gali būti ne kartą grįžtama. Jos piešinius atrinkus ir sudėliojus į mažesnę, ar didesnę tablo, atsiskleidžia ne tik jų serijinis charakteris, bet ir subtilūs išraiškos niuansai. Panašiai, kaip jau tapytojos Tomasz Ciecierski (g. 1945m.), jaunoji menininkė peizažą čia dėlioja iš keliolikos ir daugiau etiudu, tik jos kompozicijose sudėtinių dalių skaičius gali būti varijuojamas priklausomai nuo sienos ir erdvės dydžio.

Peizažo žanru šiuolaikiniai tapytojai vėl ima domėtis 90 – jų pabaigoje. Rašydamas apie šį reiškinį, kritikas Robertas Fleckas pastebi, kokį poveikį jų peizažams daro tai, kaip pasikeitė pati gamta. Anot kritiko: „Peizažas šiandieną įsivaizduojamas tik kaip dirbtinis. Europoje industrija, agrarinis ūkininkavimas ir erdvinis planavimas seniai suformavo gamtą iki pat tolimiausių regionų. Tapybai tai privalumas: peizažas nebekelia nostalgijos“.

Mykolei peizažas taipogi visados yra kultūrinių ir ekonominių santykių atspindys, tačiau jai tai neužgesina gamtos ilgesio, poreikio grožėtis gamtovaizdžiu. Menininkė vaizduoja pagal žmogaus poreikius pertvarkytus kraštovaizdžius, vietas, prie kurių galima privažiuoti, prieiti.

Į Mykolės akiratį patenka gamtovaizdžiai miestų prieigose, kur veržliai skverbiasi nesustabdoma urbanizacija. Keliai – asfaltuojami, takai – grindžiami plytelėmis., vandens telkiniai – apjuosiami betono plokščių juosta. Medžių grupės, krūmai, pievelės – traukiasi. Prarandamas balansas tarp natūralaus ir dirbtinio. Ieškodama mažiau paliestos gamtos, menininkė vyksta prie ežerų, į upių slėnius, miškus ir raistus. Visi šie peizažai – tušti. Nėra net mažyčių žmonių stafažo figūrėlių. Tačiau ir čia palikti žmogaus „invazinės“ veiklos pėdsakai – pamiškėje numestos senos automobilio padangos, funkcijas praradusios statybinės konstrukcijos. Savo paveikluose Mykolė tokių radinių neretušuoja iš romantiškų gamtovaizdžių. Nuostabaus grožio žydinčiame raiste klimpstanti betoninė sija – ne iš karto pastebimas svetimkūnis. Tačiau reginys ilgam sutrikdo žiūrovą. Tokie žmogaus veiklos pakeisti gamtovaizdžiai savo ruožtu keičia ir patį žmogų.

Mykolės peizažuose nėra nieko grėsmingo, pavojingo ir paslaptingo. Ji negrasina ekologinėmis katastrofomis, o tiesiog reflektuoja peizažą, kaip lūžį tarp nostalgijos ir vartojimo.

Mykolės išėities taškas – ne vaizduotės ir ne atminties peizažai. Piešimas iš natūros jos peizažams suteikia tikroviškumo ir autentiškumo. Dėka mažo eskizų dydžio, iš jų ant drobės nutapytas paveikslas netampa pastarųjų pakartojimu ir išsaugo kūrybinio proceso spontaniškumą.

Didžiausią įspūdį menininkei daro tapytojų, novatoriškai keičiančių peizažo ženklą paveikslai. Davido Hocknejaus vėlyvuose peizažuose ją sudomina siekimas perteikti greitai judančius, pro automobilio langą stebimus kraštovaizdžius ir spalvų ryškumas. Jai svetimas paslaptingas Peterio Doigo peizažų fantastiškumas, bet ji susižavi jo technikos laisve. Kaip ir pastarasis, Mykolė plonai dengia dažo sluoksnius, palikdama dažo nutekėjimo žymes. Galiausiai Mykolė sukuria savitą simbiozę iš tapybiškos plastinės kalbos ir iš kompiuterinės landšafto projektų vizualizacijos. Šį įspūdį dar labiau sustiprina linijinė perspektyva, tokių brėžinių polichromijai būdingas charakteris ir paliktos baltos feno plastiškumo dalys.

Gamtovaizdžiuose Mykolė domina savitos topografinės ypatybės. Todėl jos nutapytuose peizažuose svarbų vaidmenį atlieka kartografinis elementas. Sukuriamas tarsi žemėlapis su kelių juostomis, pažymėtais vandens telkiniais, laukais, pievomis, kalvomis ir miškų masyvais. Nemažiau dėmesio skiriamas erdvės gilumos perteikimu. Mykolė rašo: „Peizažo erdvę konstruoju tarsi uždara patalpą, su sienomis, lubomis, grindimis. Erdvė yra tai, kas sustabdo žvilgsnį. Tam tikra optinė iliuzija.“

Žiūrovo žvilgsnis įtraukiamas į gilumą pasitelkiant žiūrėjimo tašką į kraštovaizdį, rakursu iš šono ir išryškinant diagonalias kryptis. Dažnai peizažuose dominuoja veržli plačios kelio juostos diagonalė. Analizuodama matomą, tapytoja stengiasi abstrahuodama atskleisti struktūrą.

Mykolė rašo: „Peizažą matau kaip vertikalių elementų masę, kuri suformuoja horizontalias formas: žolės stiebas – pieva, medis – miškas. Visa augmenija stiebiasi vertikaliai į viršų, tačiau kirsdama horizontą sminga gilyn į žemę. Vanduo šį pojūtį dar labiau sustiprina, atspindėdamas ir pratęsdamas linijas.“

Paveikslų poveikio įtampą sustiprina ir kitos dichotomijos. Geometrinių kampuočių, laužytų formų, plokštumų ir linijų kontrastas su organiškais užapvalintomis, tekančiomis ir banguojančiomis. Formų apibendrinimas ir abstrahavimas derinamas su dėmesiu smulkioms detalėms, tokioms, kaip dirvožemio, smėlio, žievės ar betono tekstūra. Greta kraštovaizdžio struktūros menininkę domina ir momentinės gamtos kaitos būsenos.

Mykolės peizažuose vienos ar kitos spalvos, bei spalvų derinių pasirinkimas visada susijęs su metų laikais. Žiemos peizažuose sniego balta kontrastuoja su juodais medžių kamienų ir šaknų siluetais. Ankstyvą pavasarį ir vėlyvą rudenį skambų balto su juodu kontrastą pakeičia persiliejęs skirtingo sodrumo pilkos atspalviai. Vasaros peizažuose miškų, pievų žalumos deriniai su ežerų mėliu, upių žydra. Rudens vaizduose mėgaujamosi gelsvos ir rusvos deriniais. Peizažuose dėmesys skiriamas ir pulsuojančioms šviesos refleksams sniege, danguje, vandenyje ir augmenijoje skirtingu paros metu.

Mykolei pavyksta tradiciniams medijai ir žanrui – tapybai ir peizažui suteikti savąją šiuolaikišką interpretaciją.

Prof. dr. Raminta Jurėnaitė

A GIRDER IN THE SWAMP

The Vilnius based painter Mykolė Ganusauskaitė (b. 1987) – she signs her paintings simply with her first name – lives in Saulės Street, which is only a few hundred metres away from my house in Pavasario Street. Although we have never met, I walked passed by her house many times during the breaks between reading and writing. It was only when she gave me a surprise phone call following our first meeting at the opening of Ina Budrytė's show in the Mažvydas Public Library that I have learned about our neighbourly proximity. The fact that she studied painting at the National School of Fine Arts in Paris (École nationale supérieure des Beaux-Arts) piqued my curiosity: I wondered how the Parisian art education differed from that of our own Vilnius Academy of Arts. So I accepted the invitation to see her work and paid Mykolė a visit.

Mykolė has led me into a big and bright room full of canvases leaning against the walls. Then we looked through a few stacks of postcard-sized sketches of landscapes. Her profuse collection of landscapes made me think of the location we happened to live in at the moment. For many decades, all these streets that traverse the territory from St Peter and Paul's Church all the way down to the Belmontas Forest have managed to preserve this wonderful balance between nature and urban development. However today this balance is increasingly under threat. Housing development is now creeping into every available corner of this green area right next to the city centre. Its hills and slopes are constantly reshaped, old maple trees and pines get cut down, and green areas destroyed. In the light of all this it is unsurprising to see that the main topic of Mykolė's art is the relation between nature and urbanisation.

Mykolė returned to Vilnius after the nine years of living abroad. She has spent over seven years in Paris where she got her BA and MA in painting, and then two more years in Copenhagen. Life in the metropolises shaped her as an artist – there she was influenced by her art teachers, had access to the major museums and galleries, and was enjoying the intensity of the city's art life. Eventually the need for peace and focus brought her back to Lithuania.

While still at the art school, Mykolė found her calling – contemporary interpretation of landscape as a genre. Her series of landscapes depicting the Garden of Versailles was well received in France. During her artist residency in Andora, Mykolė painted mountains, and after moving to Copenhagen she studied the aesthetics of Nordic landscapes. However, it was only after her return to Lithuania that Mykolė developed her own approach to landscape painting. Instead of looking for inspiration in unseen natural sceneries, Mykolė attempts to see anew the already familiar landscape of her homeland.

Mykolė studies landscapes with curiosity and attentiveness, employing various ways to observe, select, capture, archive, analyse, and remake the resulting images. While combining rationality with emotion, she takes great care in documenting and visually reconstructing every landscape that catches her attention.

Landscape research is always a painstaking process. In the early stages Mykolė employs photographs and sketches. She always takes pictures herself, and at this stage her camerawork is similar to sketching. Mykolė uses photography as a way of analysing the perceptive and pictorial possibilities of a particular landscape. Photographic camera allows her to precisely focus on the particular fragments of the image. However photography is only an intermediary stage in her creative process; drawing remains the primary medium of expression. A large number of small sketches is used not only as a preparatory material, but also as an accompanying display right next to the paintings. During the process of drawing and contemplation, Mykolė abstracts and synthesises her visual impressions. The viewer can even trace back the development of particular compositions and palettes. Yet these drawings are more than merely sketches for the large-scale paintings. One marvels at the capacity of these tiny images to convey the impression of a panorama, and maintain balance between the graphic lines and the overall dynamism of the image.

In her drawings, Mykolè utilises a wide spectrum of expressive techniques. She often uses ink and paints with overlapping brushstrokes that seem gentle yet decisive. The unfaltering lines of pastel chalk and well-sharpened pencil graphite are drawn with an almost architectural precision. A single sketch often combines several techniques of drawing.

Collected into series and assembled into the compositions of various sizes, these drawings come to life and form a subtle interplay of motifs and palettes.

The number of drawings dedicated to a particular motif can be endless. Mykolè revisits the same projects many times. Displayed on a single board, her drawings unveil their serialist nature and the subtle nuances of expressiveness. Similarly to the work of Tomasz Ciecierski (b. 1945), Mykolè's landscapes are comprised of a dozen or more etudes. The number of components varies depending on the size of the exhibition space.

In the late 90s, contemporary painters started showing interest in the landscape genre. Commenting on this phenomenon, art critic Robert Fleck notes how the changes of natural environments affected the landscape art: "Today landscape can only be seen as artificial. The industry, agrarian farming and planning had long reshaped nature even in the most distant regions of Europe. For painting this is an advantage: landscape art no longer invokes the feelings of nostalgia."

For Mykolè, the landscape is always a result of cultural and economic relations, however this does not eradicate the longing for nature and the need to enjoy the sceneries. She usually depicts natural places that are already reshaped according to the human needs, and can be accessed by car or on foot.

Mykolè is drawn by the natural environments at the city outskirts, at the outer reaches of unstoppable urbanisation: here the roads get covered in asphalt, footpaths paved, and pools of water surrounded with concrete embankments. The remaining groves of trees, shrubberies and meadows are shrinking increasingly. The fragile balance between nature and artificiality is now shattered. In search for the more 'natural' views, Mykolè heads out to see the lakes, river valleys, forests and swamps. All these landscapes look 'empty', free of even the tiniest human figurines. However even here she captures the traces of the invasive human activity – car tires lying around in the outskirts of the forest here, some crumbling remnants of buildings there. Mykolè does not leave them out of what can otherwise be seen as almost a romantic imagery. It takes us a while to notice a concrete girder lying in a swamp full of beautiful blooming algae. This finding unsettles us for a while. It is true – the sight of a contaminated landscape does affect the viewer.

However there is nothing threatening, dangerous or overly mysterious in Mykolè's landscapes. She abstains from ecological catastrophism and rather contemplates the kind of landscape that is stuck somewhere between nostalgia and consumerism.

Mykolè is not too interested in how the landscape appears in our imagination or memory. She uses life drawing to ensure realism and authenticity. The large canvases are not merely blind replicas of the small scale sketches; they strike the viewer with their spontaneity.

Her biggest inspirations are the innovative painters whose work shaped the genre of landscape. For instance, Mykolè is particularly interested in David Hockney's late impressionistic and bright-coloured attempts to capture the landscapes seen from a moving car. While she is not a fan of Peter Doig's phantastic worlds, Mykolè highly appreciates his technical skills. Just like Doig, she uses thin layers of paint and does not try to hide the paint drips. Thus Mykolè ends up with a particular symbiosis of painterly language and the aesthetic of computerised visualisations of topography. This effect is further emphasised by the linear perspective, the polychrome character of technical drawings, and the white spots of empty canvas.

Mykolè is interested in particular topographical traits of the landscape, which is why cartography plays one of the key roles in her paintings. She uses map-like markings for roads, bodies of water, fields, grasslands, hills and forests. Conveying the spatial depth is no less important. "I envision the landscape as a closed space with its own 'walls', 'ceiling', and 'floor'", says Mykolè. "It stops the gaze within its bounds. You might call it an optical illusion."

The viewer gets immersed into the landscape space through the displacement of the vantage point, which makes the diagonal lines more noticeable. The paintings often feature streamlined diagonals of a wide road crossing the landscape. In her visual analytics, Mykolė is trying to alter the structure through abstraction.

“I see landscape as this mass of elements that belong to the respective horizontal strata: the shoot of grass – to a grassland; tree – to a forest”, says Mykolė. “All vegetation is striving vertically upwards, but as it crosses the horizon, it appears to be dropping back down. By reflecting and extending the natural lines, pools of water strengthen this effect even more.”

The tensions evoked by these paintings are strengthened by other dichotomies too – it is primarily the contrast between the geometric, angled, lines and surfaces, and the organic, curvy, flowy, wavy forms. The simplified and abstracted forms are then counterbalanced with the minutiae such as the textures of soil, sand, tree bark, or concrete.

Along with the structural approach to landscape painting, Mykolė is also interested in the temporal shifts occurring in nature. In fact, Mykolė’s entire colour palette is usually determined by the time of the year. In her winter landscapes, the snow white comes in a stark contrast with the black silhouettes of the tree trunks, barks and roots. In early spring and late autumn, the contrasty palette gives way to a wide spectrum of the overlapping shades of grey. The mid-summer greens of the forests and fields mingle with the blues of the lakes and rivers. The autumn landscapes are executed in yellow and brown. Mykolė also pays attention to the pulsating reflections of light in the snow, sky, water or vegetation change depending on the time of the day.

Mykolė is giving the tradition – the medium of painting and the genre of landscape – her own masterful contemporary interpretation.

Prof. dr. Raminta Jurėnaitė

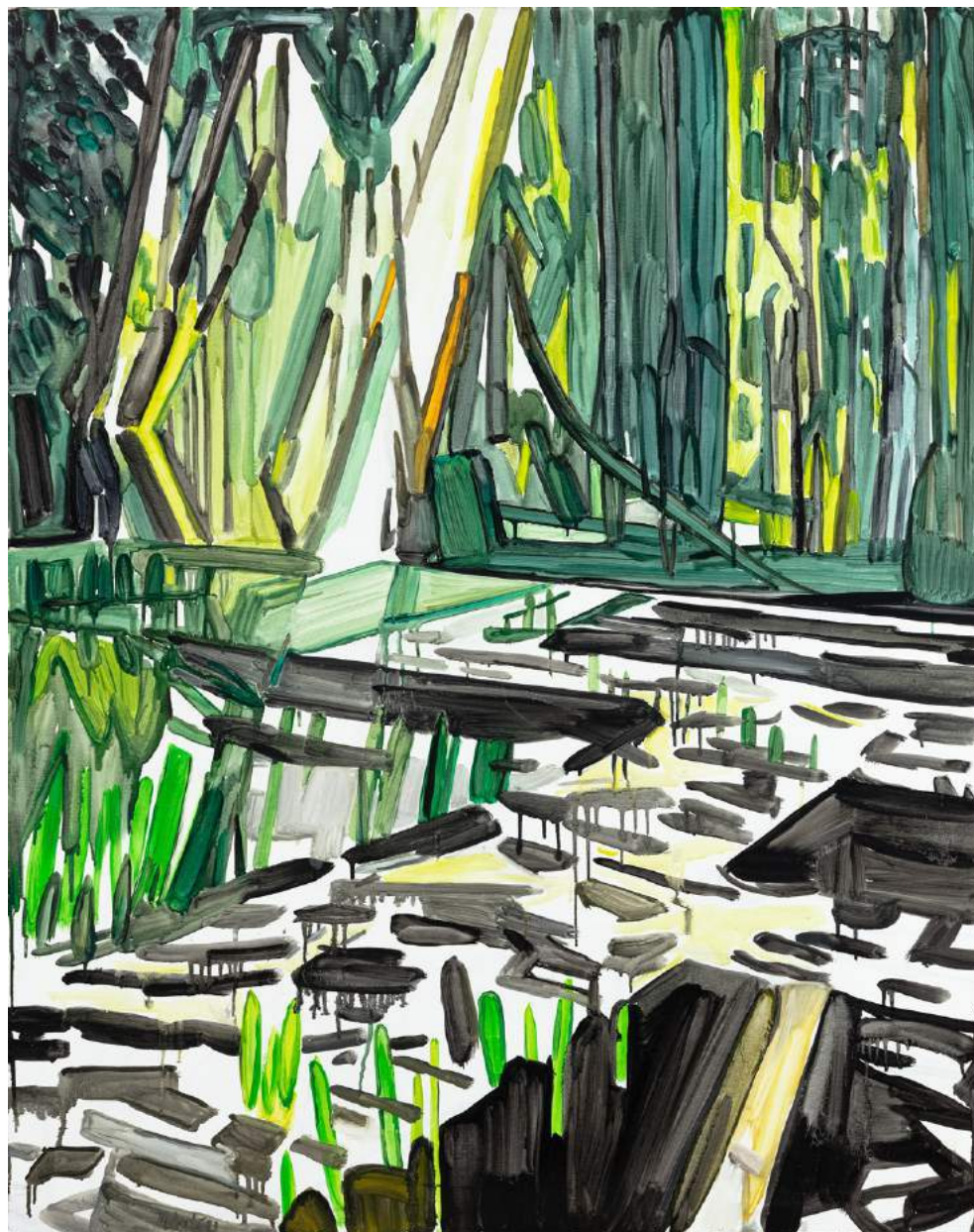

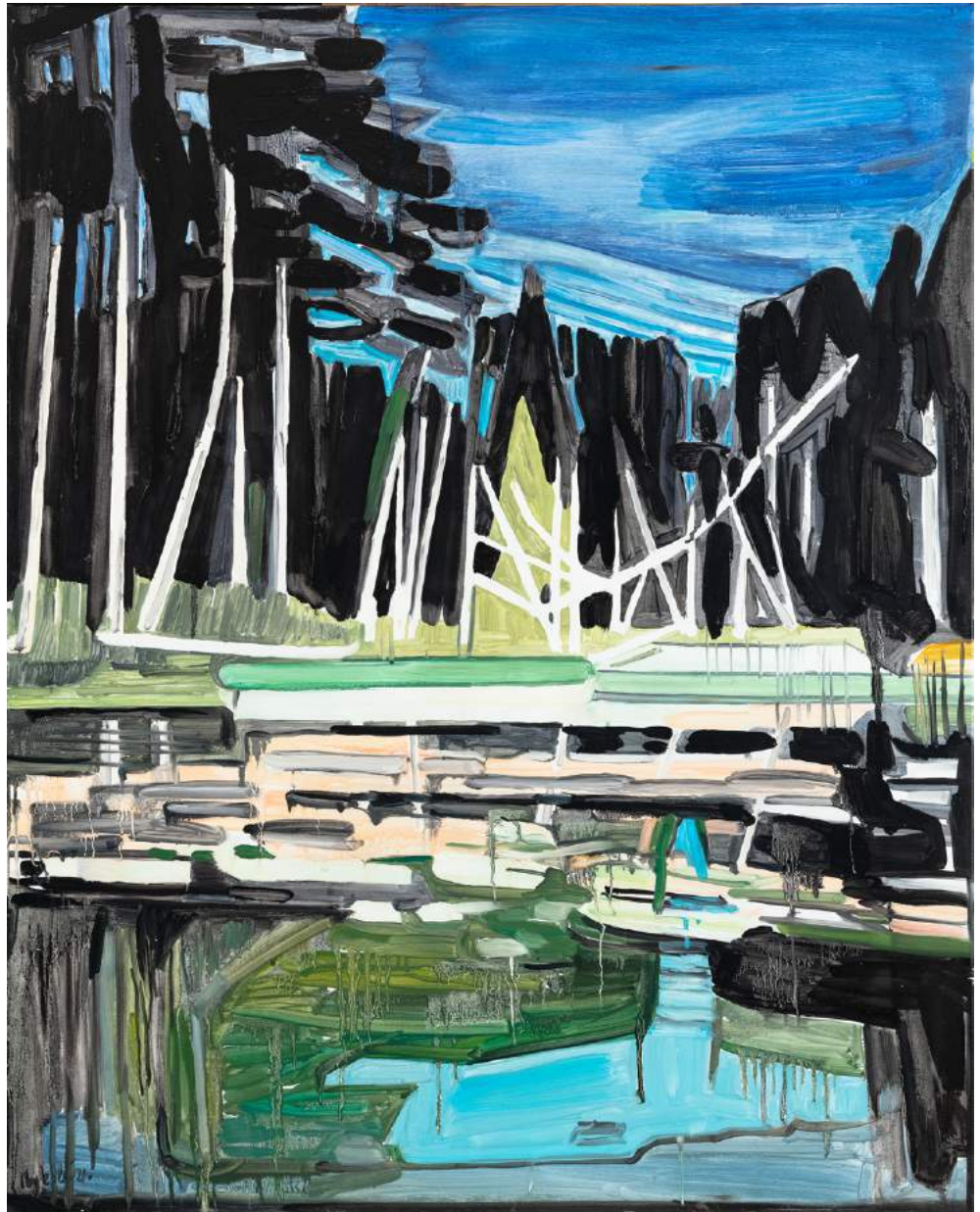

"Jungle 6", 2021.

Oil, canvas. 120 x 90 cm

www.mykole.com

"Nightscape 1", 2021.
Oil, canvas. 120 x 90 cm
www.mykole.com

"Meadows 6", 2021. Oil, canvas. 146 x 195 cm

"Marsh 21", 2019. Acrylic, canvas. 114 x 162 cm

www.mykole.com

"Saari 18", 2019. Acrylic, canvas. 114 x 162 cm

www.mykole.com

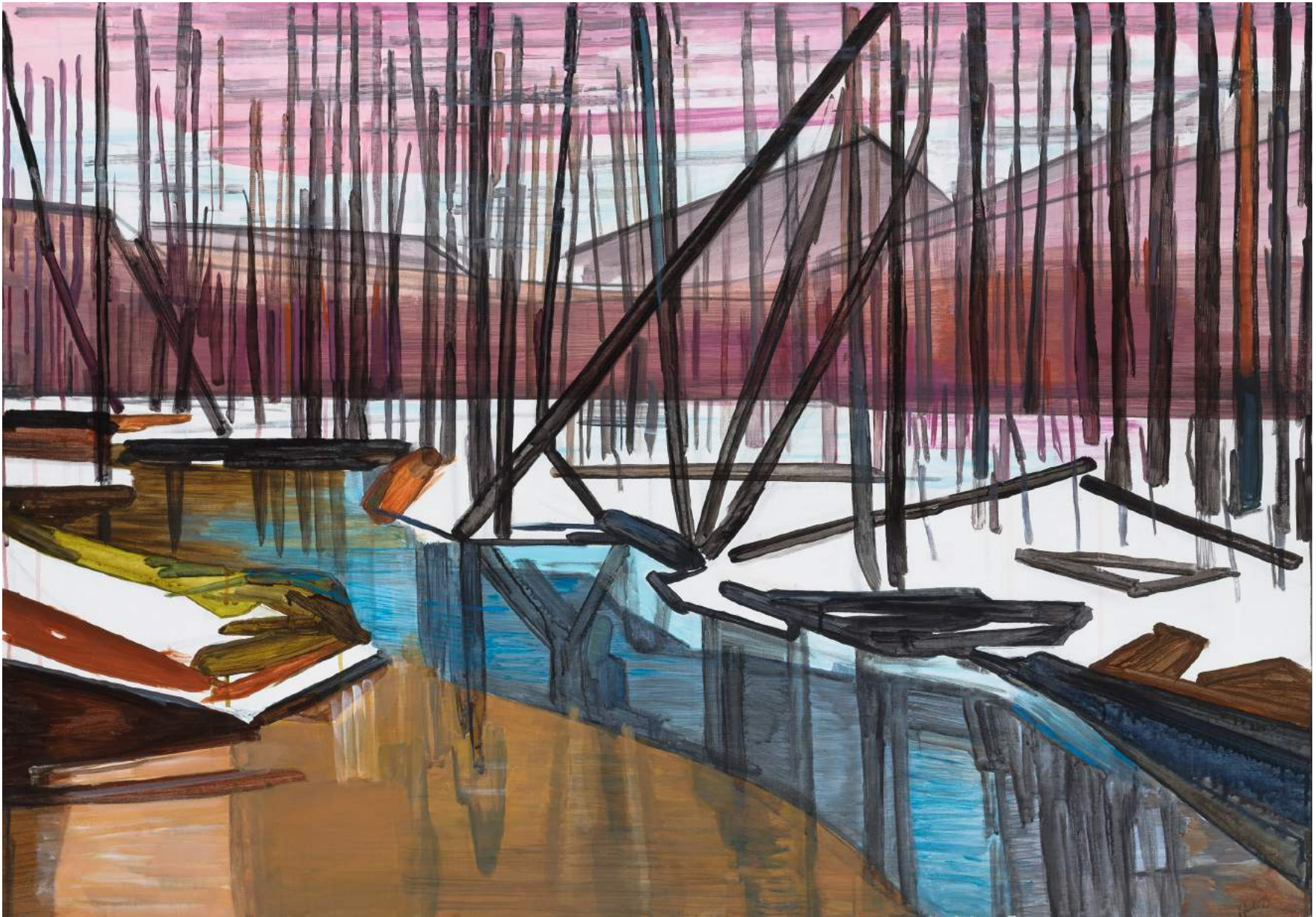

"Cityside 2", 2019. Acrylic, canvas. 130 x 195 cm

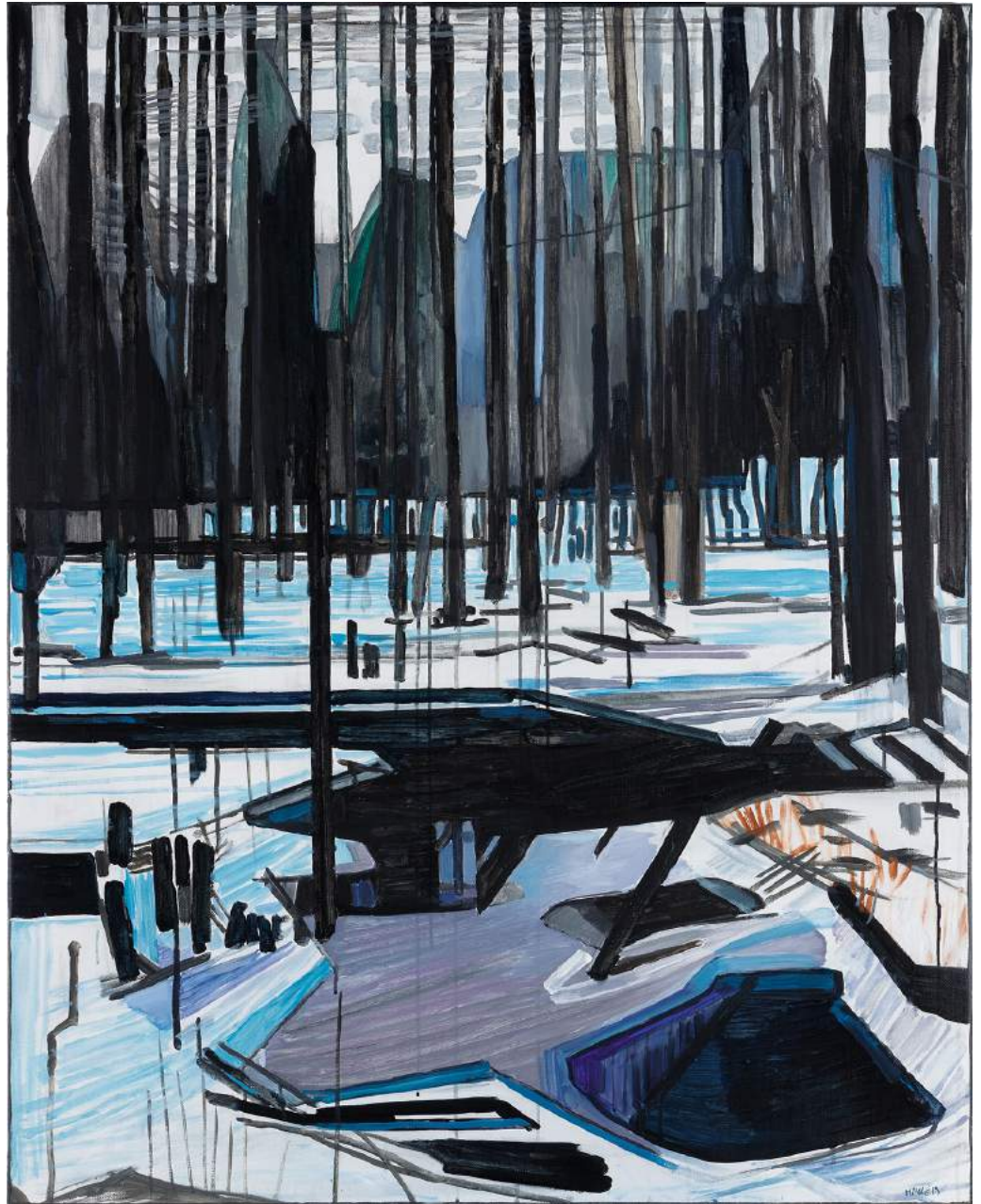
www.mykole.com

"Spring 7", 2020. Acrylic, canvas. 90 x 120 cm

"Snowscape 3", 2019. Acrylic, canvas. 90 x 120 cm

"Snowscape 2", 2019.
Acrylic, canvas. 120 x 90 cm
www.mykole.com

"Snowscape 11", 2019. Acrylic, canvas. 114 x 162 cm

"Snowscape 14", 2020. Oil, canvas. 90 x 120 cm

"Snowscape 13", 2020. Oil, canvas. 90 x 120 cm

"Snowscape 15", 2020. Oil, canvas. 90 x 120 cm

www.mykole.com

"Cityside 1", 2017. Acrylic, canvas. 80 x 120 cm

www.mykole.com

"Orange landscape 4", 2019.

Acrylic, canvas. 40 x 30 cm

www.mykole.com

"Orange landscape 5", 2019.
Acrylic, canvas. 40 x 30 cm
www.mykole.com

"Orange landscape 6", 2019.
Acrylic, canvas. 40 x 30 cm
www.mykole.com

"Snowscape 4", 2019. Acrylic, canvas. 40 x 50 cm

www.mykole.com

"Snowscape 5", 2019. Acrylic, canvas. 40 x 50 cm

www.mykole.com

"Snowscape 6", 2019. Acrylic, canvas. 40 x 50 cm

"Snowscape 8", 2019. Acrylic, canvas. 70 x 90 cm

"Spring 2", 2019. Acrylic, canvas. 60 x 80 cm

www.mykole.com

"Marsh 4", 2017. Acrylic, canvas. 114 x 162 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

"Miniatures", 2014-2021. Aquarel, pastel, pencil, paper. 11 x 14 cm

"Miniatures", 2014-2021.

Aquarel, pastel, pencil, paper. 14 x 11 cm

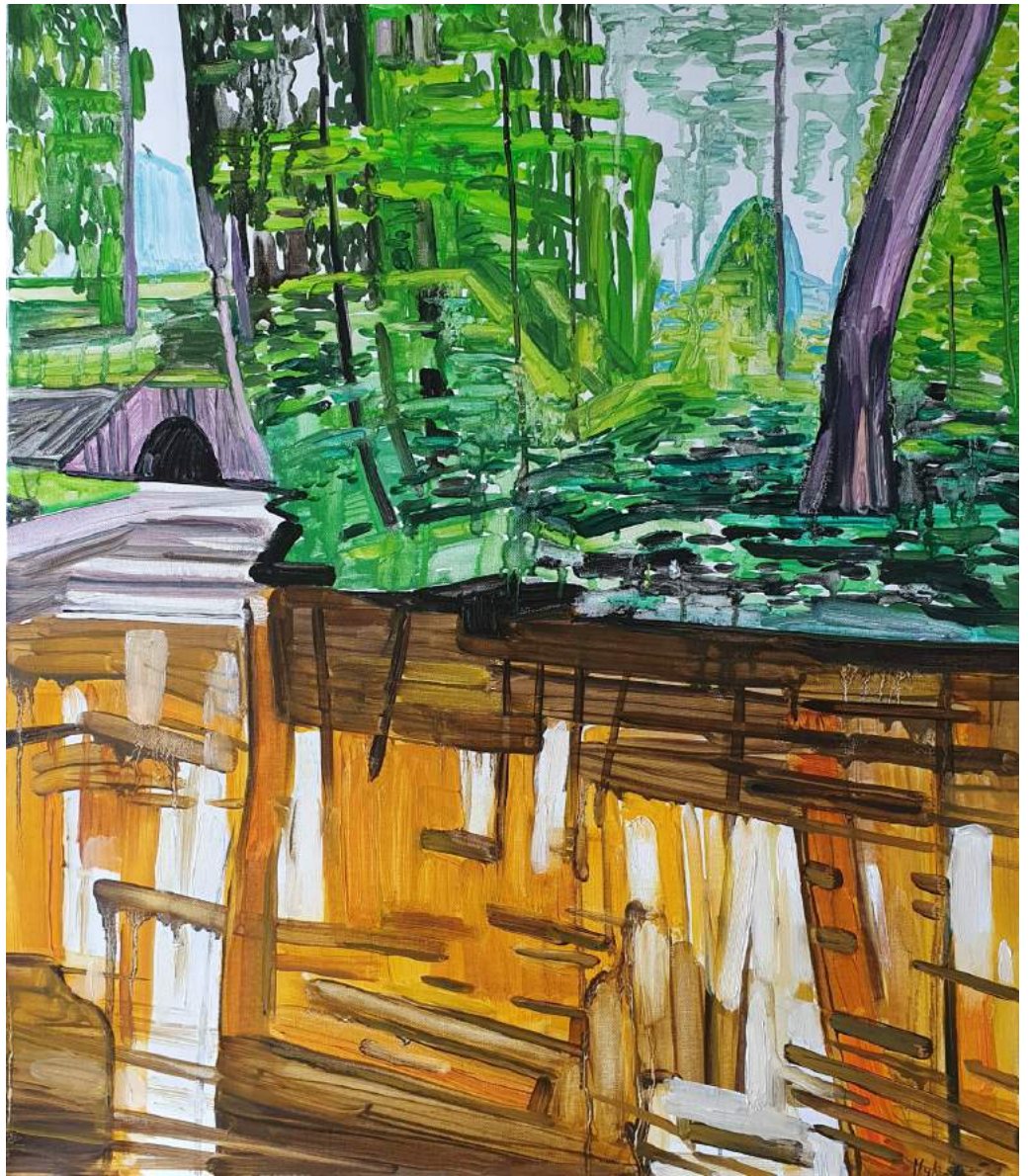
www.mykole.com

"Marsh 22", 2021.

Oil, canvas. 80 x 60 cm

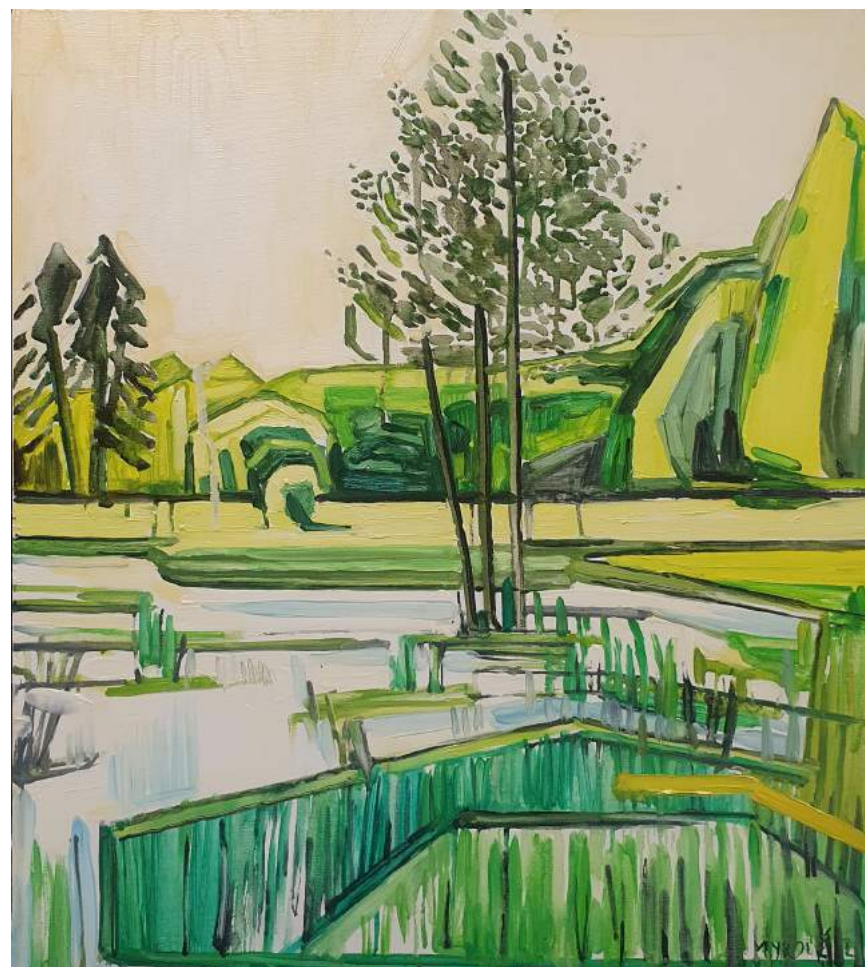
www.mykole.com

"Ratnyčia 2", 2021.

Oil, canvas. 80 x 65 cm

www.mykole.com

"Jungle 5", 2021.

Oil, canvas. 60 x 50 cm x 2

www.mykole.com

"Marsh 15", 2018. Acrylic, canvas. 100 x 150 cm

www.mykole.com

"Marsh 16", 2018.

Acrylic, canvas. 150 x 100 cm

www.mykole.com

"Marsh 8", 2018. Acrylic, canvas. 40 x 50 cm

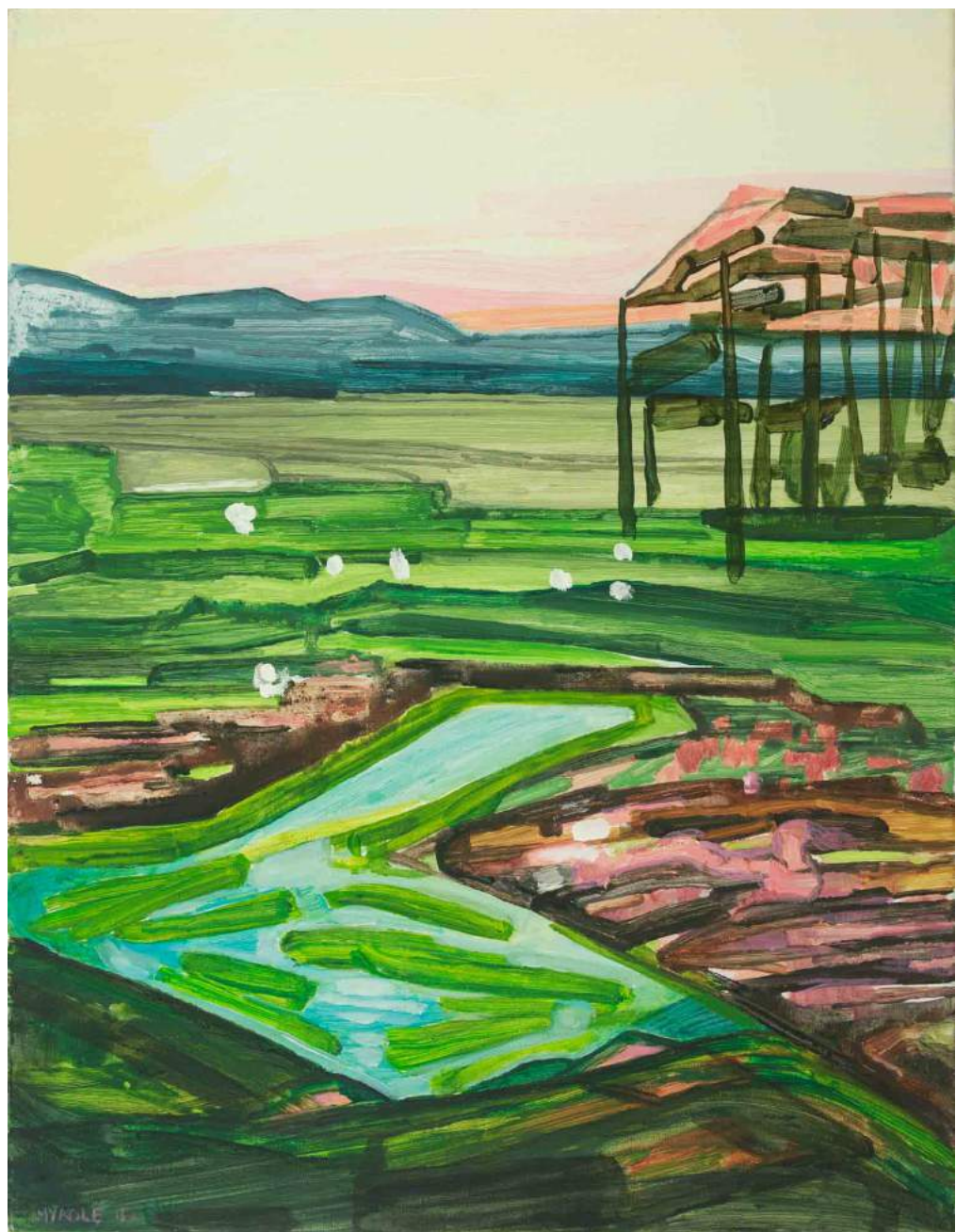
"Sudeikiai 8", 2018. Acrylic, canvas. 40 x 50 cm

www.mykole.com

www.mykole.com

"Horses 6", 2017. Acrylic, canvas. 30 x 35 cm

"Marsh 17", 2018.

Acrylic, canvas. 50 x 40 cm

www.mykole.com

"Marsh 11", 2018. Acrylic, canvas. 70 x 90 cm

"Marsh 12", 2018. Acrylic, canvas. 60 x 80 cm

"Seaside 2/4", 2017.
Acrylic, canvas.
100 x 120 cm
www.mykole.com

"Seaside 3/4", 2017.
Acrylic, canvas.
100 x 120 cm
www.mykole.com

Solo show in Klaipeda exhibition hall.

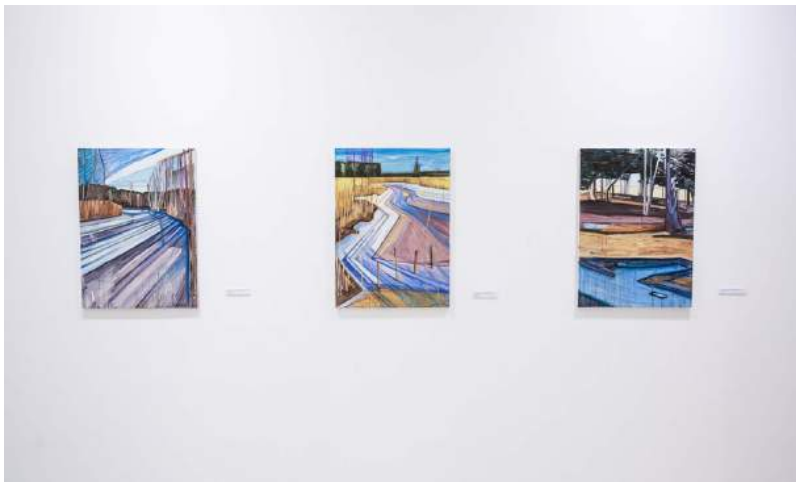
www.mykole.com

"Rumšiškės 2", 2017. Acrylic, canvas. 120 x 80 cm

www.mykole.com

"Rumšiškės 1", 2017. Acrylic, canvas. 80 x 120 cm

Solo show in Klaipeda exhibition palace.

www.mykole.com

"Saari 2/14", 2017. Oil, canvas. 80 x 60 cm

Solo show in Klaipeda exhibition palace.

www.mvkole.com

"Saari 6/14", 2017. Acrylic, canvas. 80 x 60 cm

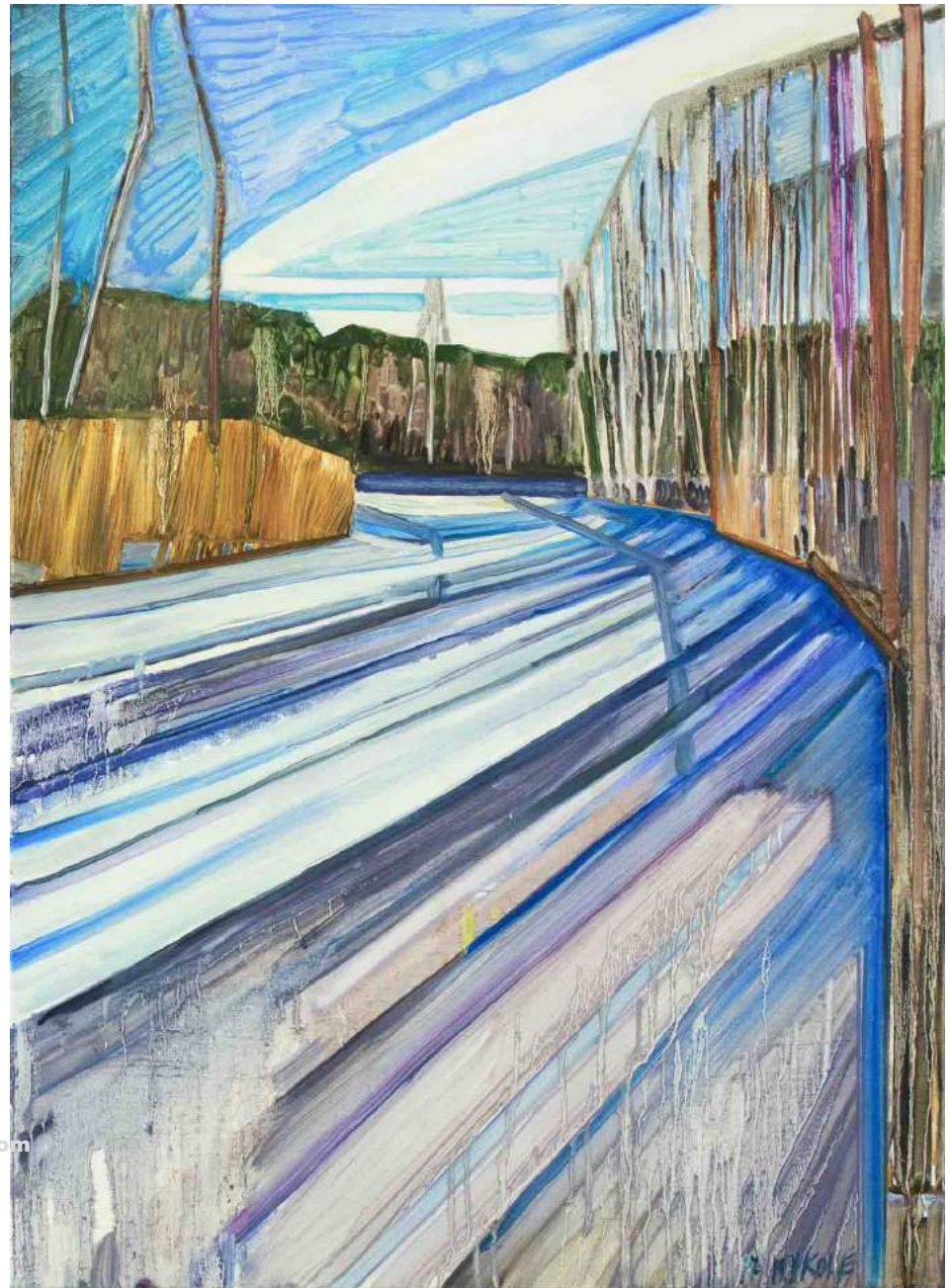

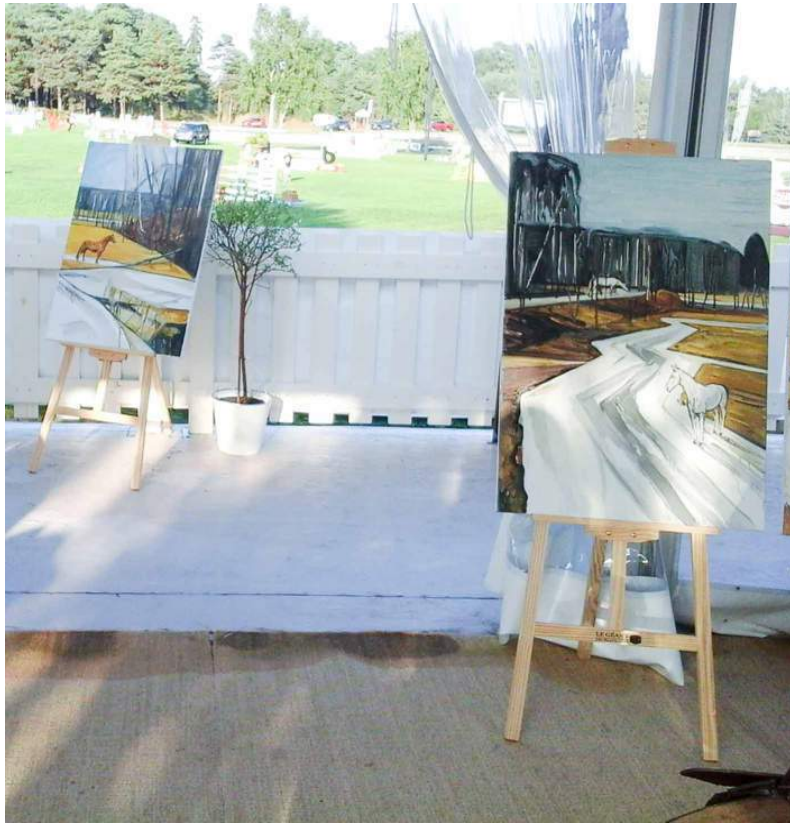

Solo show in Klaipeda exhibition palace.

www.mykole.com

"Saari 7/14", 2017. Oil, canvas. 80 x 60 cm

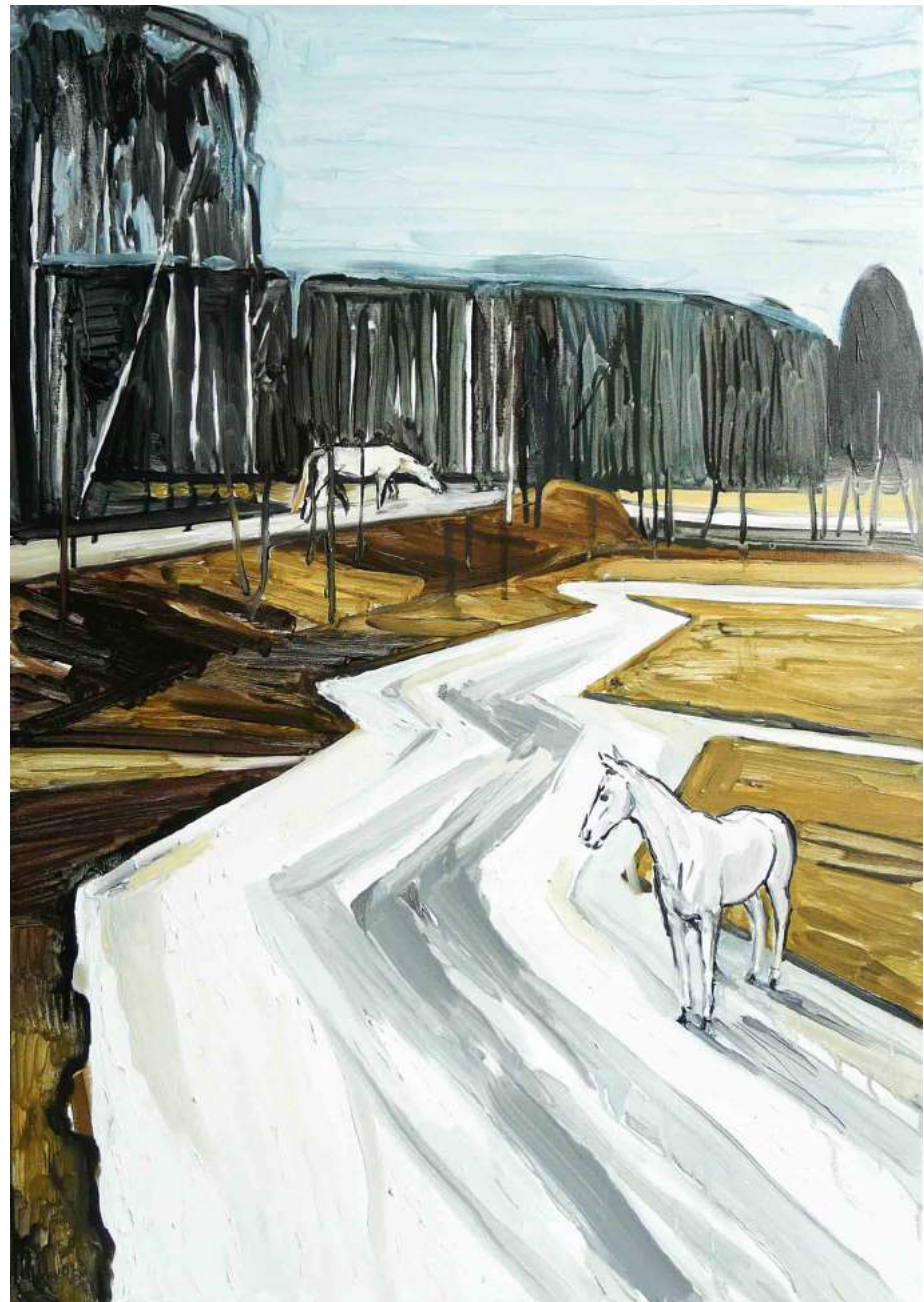

Grande Semaine de Fontainebleau 2016. The competition of the best horse riders in France. 3 paintings of this series were given as the prize.

"Horses 2/4", 2016.

Oil, canvas. 90 x 65 cm

www.mykole.com

"Night 2/3", 2015.

Acrylic, canvas. 21 x 15 cm

www.mykole.com

"Outskirts autumn 6/6", 2015. Acrylic, canvas. 30 x 24 cm (x3)

www.mykole.com

gfoto.com

gl-foto.com

Solo show in French institute, Vilnius

"Outskirts winter 3/5", 2015.

Acrylic, canvas. 30 x 24 cm

www.mykole.com

Solo show in French institute, Vilnius

"Outskirts winter 4/5", 2015.

Acrylic, canvas. 30 x 24 cm

www.mykole.com

Solo show in NB gallery, Viborg, Denmark

"Outskirts winter 5/5", 2015.

Acrylic, canvas. 30 x 24 cm

www.mykole.com

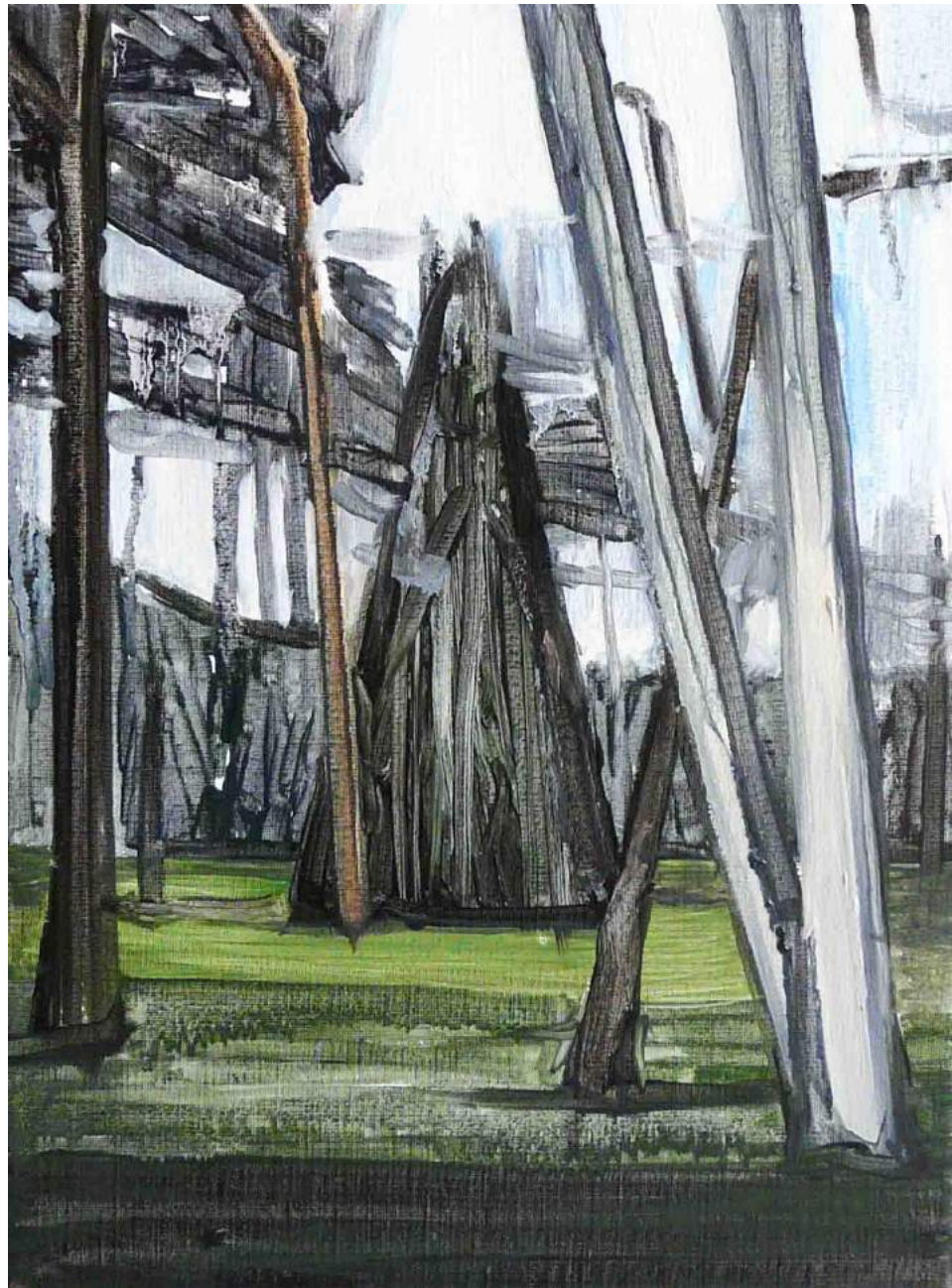

Solo show in Klaipeda exhibition hall

"Forestside 2/2", 2016.

Oil, canvas. 40 x 30 cm

www.mykole.com

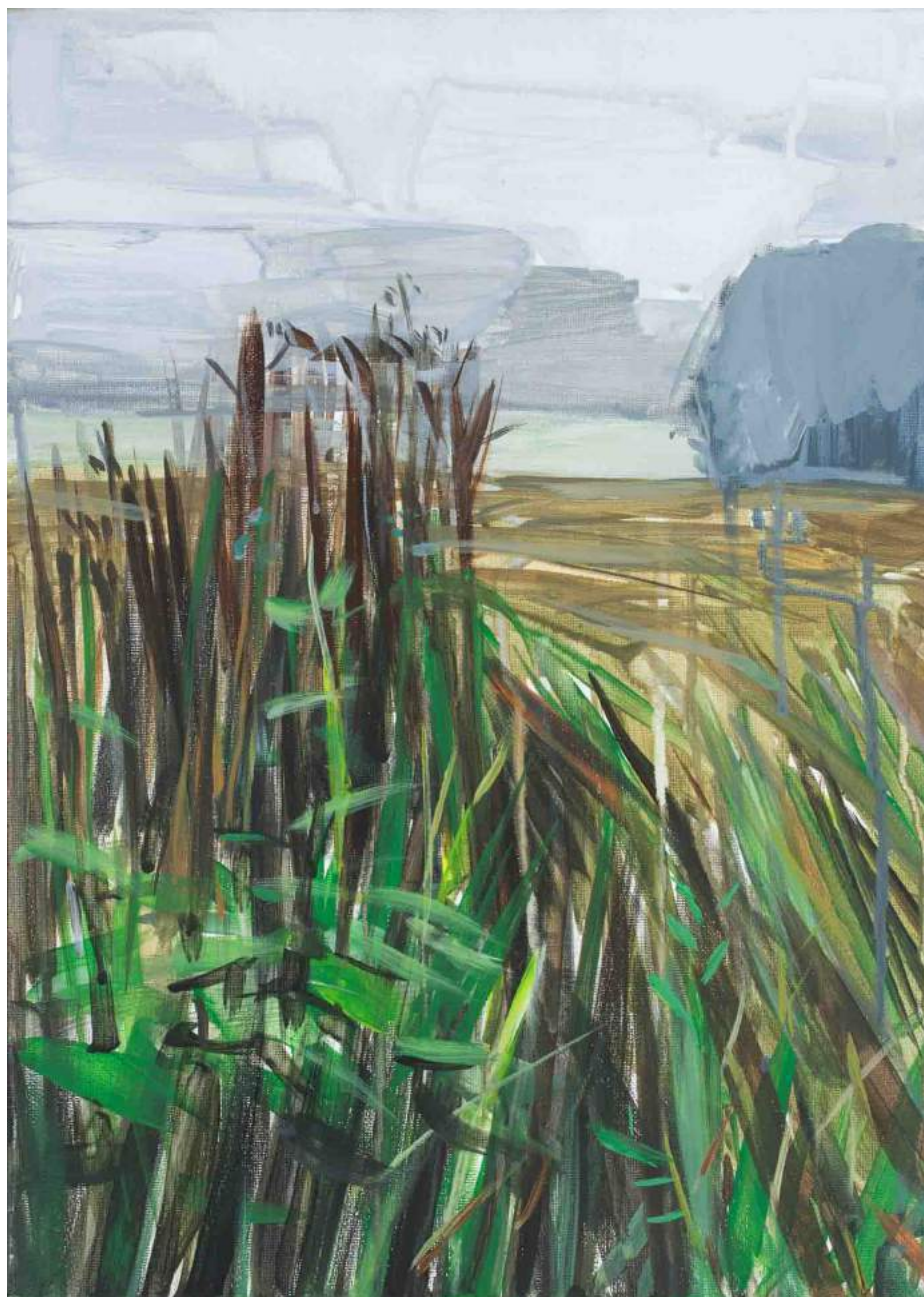

"Vyžuona 2/6", 2015.

Acrylic, canvas. 40 x 30 cm

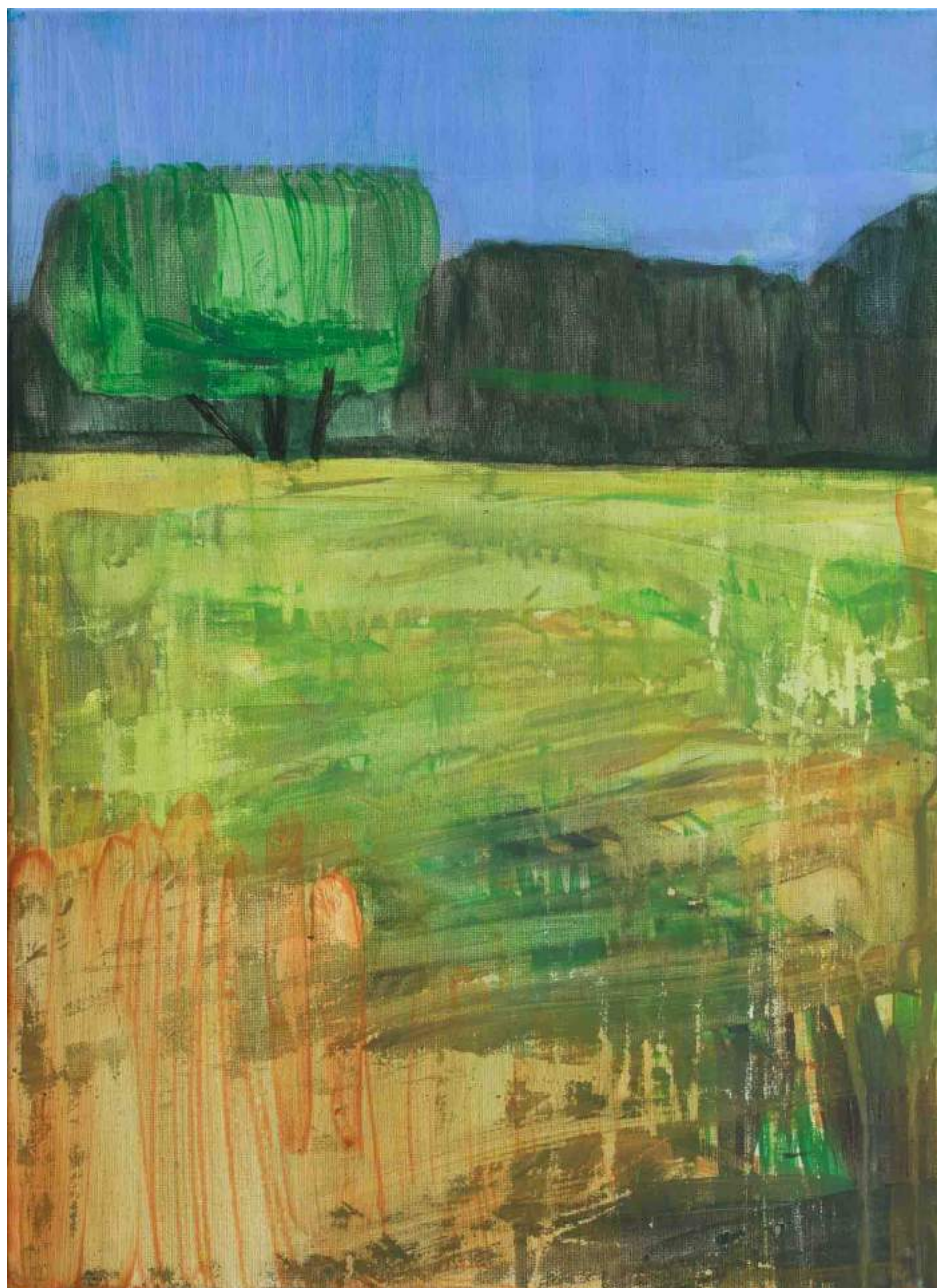
www.mykole.com

"Vyžuona 3/6", 2015.

Acrylic, canvas. 40 x 30 cm

www.mykole.com

"Vyžuona 4/6", 2015.

Acrylic, canvas. 40 x 30 cm

www.mykole.com

"Revisiting 1/6 (Lake)", 2013. Oil, canvas. 130 x 195 cm

"Revisiting 2/6 (Beehive)", 2013. Oil, canvas. 145 x 180 cm

www.mykole.com

"Revisiting 4/6", 2013. Oil, canvas. 114 x 162 cm

"Trees 1/4", 2013.

Oil, canvas. 41 x 33 cm

www.mykole.com

"Trees 2/4", 2013.

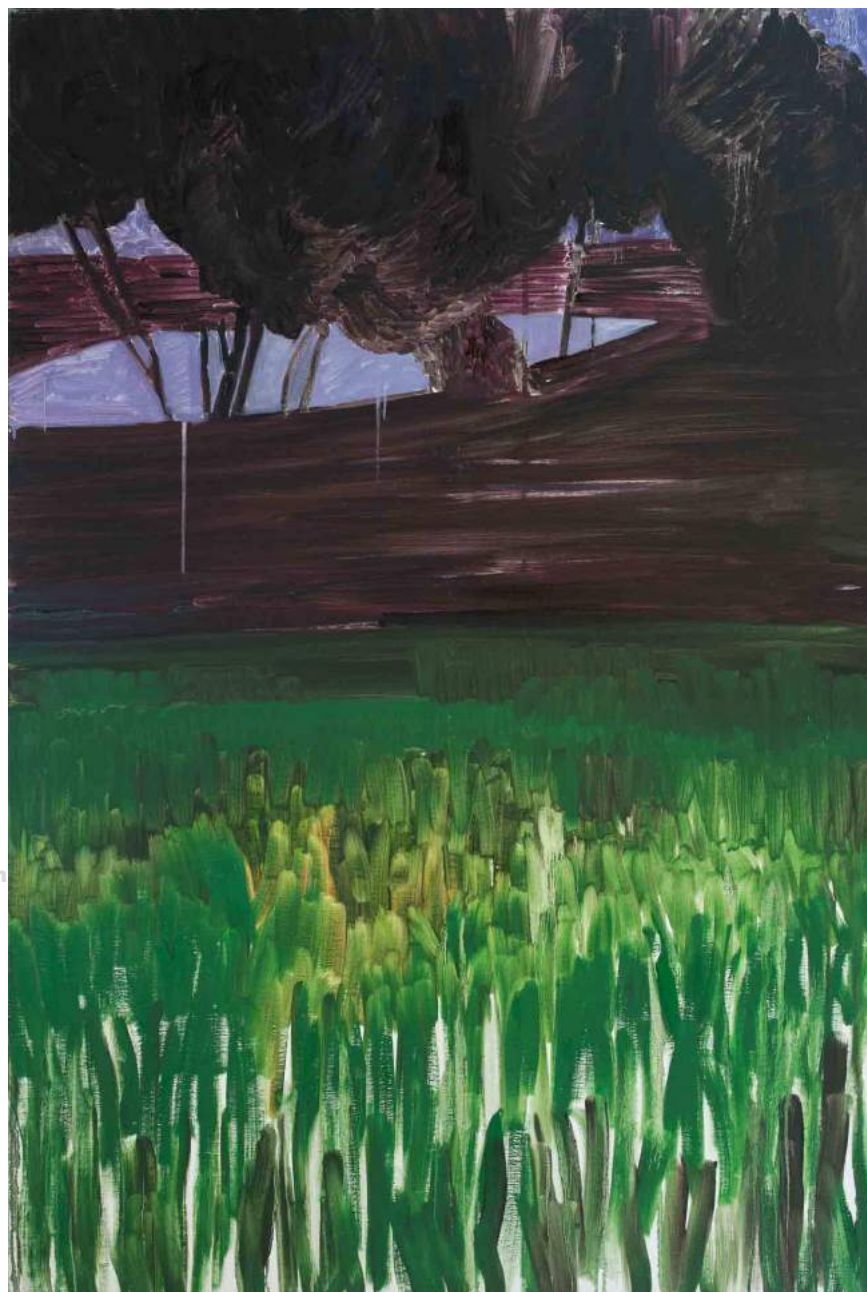
Oil, canvas. 41 x 33 cm

www.mykole.com

Solo show at Congress hall. Vilnius.

www.mvkole.com

"Landscape 4/4", 2012.

Oil, canvas. 162 x 114 cm

"Reminiscences 11/11 (Summer)", 2011. Acrylic, canvas. 135 x 200 cm

"Reminiscences 9/11 (Foggy summer)", 2011. Acrylic, canvas. 140 x 210 cm

"Reminiscences 10/11 (Fog)", 2011. Acrylic, canvas. 145 x 180 cm

www.mykole.com

"Reminiscences 7/11"

2010

Acrylic, canvas

110 x 130 cm

www.mykole.com

"Reminiscences 6/11", 2010. Acrylic, canvas. 100 x 150 cm

www.mykole.com

"B&W - horisontal 3/6", 2014. Ink, paper. 10 x 15 cm

"B&W vertical 14/23", 2014.

Ink, paper. 15 x 10 cm

www.mykole.com

